

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 10 września 2025 r.

DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL/AKu.31

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 oraz 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, ze zm.), dalej k.p.a., w związku z art. 127 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś., po rozpatrzeniu odwołań wniesionych przez: [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] 2 sierpnia 2023 r. oraz [REDAKTOWANE] 3 sierpnia 2023 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 30 czerwca 2023 r., znak: WOOŚ.420.23.2023.AS3.14, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E30 i E65) na obszarze Śląska, etap I: linia E65 na odc. Będzin – Katowice – Tychy – Czechowice Dziedzice – Zebrzydowice (granica państwa) dla LOT-u B odc. Tychy – podg. Most Wisła w zakresie linii kolejowej nr 148 na odcinku Pszczyna – Żory”,

1. uchyla zdanie wprowadzające do wyliczenia w pkt II.3. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy należy lokalizować w pierwszej kolejności na terenie kolejowym lub w obrębie terenów przekształconych antropogenicznie. W szczególności zaplecza budowy należy lokalizować:”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaplecza budowy i bazy materiałowo-sprzętowe należy lokalizować na terenie kolejowym lub w obrębie terenów przekształconych antropogenicznie. W szczególności wskazane elementy infrastruktury należy lokalizować:”;

2. uchyla pkt II.4. decyzji w brzmieniu:

„Należy wygrodzić/oznakować drzewa wchodzące w skład Alei Dębowej przy ul. Myśliwskiej i Słonecznej w Pszczynie, zlokalizowane po obu stronach LK148 w km od 3+100 do 3+200, dobrze widoczną, kolorową, ostrzegawczą podwójną taśmą, rozpiętą pomiędzy słupkami. Szczegółową lokalizację i długość wygrodzenia określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy. Po zakończeniu prac taśmę należy usunąć.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy wygrodzić/oznakować drzewa wchodzące w skład Alei Dębowej przy ul. Myśliwskiej

i Słonecznej w Pszczynie, zlokalizowane po obu stronach LK148 w km od 3+100 do 3+200 oraz pomnik przyrody – wiąz szypułkowy na działce o nr ewid. 247/14 w miejscowości Suszec, dobrze widoczną, kolorową, ostrzegawczą podwójną taśmą, rozpiętą pomiędzy słupkami. Szczegółową lokalizację i długość wygradzenia określi botanik pełniący nadzór przyrodniczy. Po zakończeniu prac taśmę należy usunąć.”;

3. uchyla pkt II.5. decyzji w brzmieniu:

„Drzewa znajdujące się w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w następujący sposób:

- 1) pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz ruch pojazdów, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony, dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych,
- 2) zachowane drzewa znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, gdzie nie są planowane prace/przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu koron, wygradzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m. Ewentualne prace prowadzone w strefie korzeniowej (od pnia drzewa do 2 m od obrysu korony) należy wykonywać ręcznie,
- 3) korzenie odsłonięte w czasie wykopów należy, w miarę możliwości, ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew,
- 4) w obrębie rzutu korony nie można magazynować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z powstałych wykopów, stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,
- 5) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.”

i w tym zakresie orzeka:

„Drzewa i krzewy pozostające w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem:

- a) zachowane drzewa i/lub grupy drzew/krzewów znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, gdzie nie są planowane prace/przejazdy sprzętu mechanicznego w obrębie rzutu koron należy wygradzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m. Powierzchnia rozstawienia ogrodzenia powinna odpowiadać obszarowi wyznaczonemu przez rzuty koron, powiększonemu o bufor wielkości 1-2 m, w przypadku krzewów obszar ten powinien zostać ustalony przez specjalistę dendrologa;

- b) pnie pojedynczych drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz ruch pojazdów, zabezpieczyć przez owinięcie materiałem amortyzującym w postaci mat wiklinowych lub słomianych, bądź tkaniny jutowej, a następnie oszalować deskami o wysokości 1,5-2,0 m (w zależności od wysokości drzewa) bez użycia gwoździ, przy czym należy zadbać, aby deski nie opierały się na szyjkach korzeniowych, tylko na podłożu, a samo oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;
- c) wykopy wykonywane w strefie korzeniowej drzew (od pnia drzewa do 2 m od obrysu korony) należy prowadzić ręcznie, na krótkich odcinkach, ograniczając czas otwarcia wykopów powodujących przesuszanie bryły korzeniowej. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami (np. słomianymi) ograniczającymi transpirację, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. W okresie zimowym należy zabezpieczać odsłonięte korzenie przed przemarzaniem za pomocą mat, koców lub warstwy torfu oszalowanego deskami;
- d) przycinanie korzeni należy prowadzić ostrymi narzędziami tnącymi, niedopuszczalne jest rwanie, miażdżenie i obcinanie systemów korzeniowych, nie należy także uszkadzać korzeni szkieletowych, odpowiedzialnych za statykę drzewa;
- e) należy zabezpieczyć korony drzew przed uszkodzeniem, w miejscach w których będą one zagrożone np. poprzez podwiązanie narażonych gałęzi;
- f) w przypadku uszkodzenia korzeni, gałęzi lub pni należy podjąć działania ochronne: uszkodzone korzenie należy przyciąć pod kątem prostym, dokonując cięcia tam, gdzie zaczyna się żywy korzeń; pielęgnować należy wyłącznie rany świeże; w przypadku ran stycznych pielęgnacja sprowadza się wyłącznie do wyrównania brzegu rany ostrym narzędziem (należy przy tym uważać, aby nadmiernie nie poszerzać i nie pogłębiać rany), w przypadku ran poprzecznych gałęzi należy przyciąć „na obrączkę”; ran nie należy powlekać impregnatami i różnego rodzaju preparatami, w tym grzybobójczymi; glebę w najbliższym otoczeniu uszkodzonych korzeni należy zastąpić bardziej zasobną w składniki odżywcze;
- g) nie lokalizować baz materiałowo-sprzętowych (magazyny, składy, bazy transportowe), urobku z wykopów i odpadów powstających podczas prowadzenia prac budowlanych w zasięgu rzutu pionowego koron drzew i co najmniej 2 m na zewnątrz od tego zasięgu; szczególnie należy unikać magazynowania w pobliżu drzew cementu, wapna i gruzu oraz stosowania otwartego ognia;
- h) nie obsypywać ziemią pni drzew i krzewów ponad pierwotny poziom terenu;
- i) w przypadku konieczności obniżenia poziomu gruntu, pozostawić teren wokół drzew i krzewów w zasięgu wyznaczonym przez obrys korony na wzmocnionych konstrukcyjnie wzniesieniach;
- j) szczegółowy sposób wykonania oraz zakres zabezpieczeń dostosować do warunków lokalnych, rodzaju prowadzonych prac, po uzgodnieniu z nadzorem przyrodniczym.

Obowiązek zabezpieczenia dotyczy także terenów leśnych. Po zakończeniu prac zabezpieczenia należy zdemontować.”;

4. uchyła pkt II.7. decyzji w brzmieniu:

„Wszelkie prace związane z wycinką drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego. W przypadku konieczności prowadzenia wycinki w okresie lęgowym ptaków, prace prowadzić pod ścisłym nadzorem ornitologicznym. Kontrolę zajęcia siedlisk przeprowadzić należy nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda oraz uzyskania zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Wszelkie prace związane z wycinką drzew, krzewów oraz usuwaniem roślinności szuwarowej należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego.”;

5. uchyła pkt II.8. decyzji w brzmieniu:

„Należy skontrolować przeznaczone do rozbiórki lub remontu obiekty inżynieryjne, takie jak most oraz przepusty, a także przeznaczone do usunięcia drzewa stare, dziuplaste oraz o pierśnicy powyżej 50 cm, pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy. Kontrola powinna zostać przeprowadzona przez specjalistę teriologa (chiropterologa) z nadzoru przyrodniczego, na maksymalnie 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy dalsze prace będą możliwe po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.”

i w tym zakresie orzeka:

„Należy skontrolować przeznaczone do rozbiórki lub remontu obiekty inżynieryjne, takie jak mosty oraz przepusty, pod kątem wykorzystania ich jako schronienia nietoperzy oraz miejsca lęgowe ptaków. Ponadto należy także skontrolować przeznaczone do usunięcia drzewa stare, dziuplaste oraz o pierśnicy powyżej 50 cm, pod kątem wykorzystania ich jako schronienia nietoperzy oraz w celu zweryfikowania obecności siedlisk owadów saproksylicznych. Kontrole należy przeprowadzić na maksymalnie 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku prac związanych z rozbiórką lub remontem obiektów inżynieryjnych kontrolę przeprowadzi specjalista chiropterolog i ornitolog z nadzoru przyrodniczego. Kontrolę drzew przeprowadzi ornitolog, chiropterolog i entomolog z nadzoru przyrodniczego. W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy, ptaków lub owadów dalsze prace będą możliwe po uzyskaniu zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt.”;

6. uchyła pkt II.12. decyzji w brzmieniu:

„Do oświetlenia zaplecza budowy, baz postojowych i placu budowy należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, o szczelnych obudowach. Niedopuszczalne jest stosowanie lamp rtęciowych. Oświetlenie należy montować tak, aby nie

rozpraszać światła (stosować lampy ze strumieniem skierowanym na określoną powierzchnię), powinno ono być skierowane w stronę zaplecza budowy.”

i w tym zakresie orzeka:

„Do oświetlenia zaplecza budowy, baz postojowych i placu budowy należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, o szczelnych obudowach. Niedopuszczalne jest stosowanie lamp rtęciowych. Oświetlenie należy montować tak, aby nie rozpraszać światła (stosować lampy ze strumieniem skierowanym na określoną powierzchnię), powinno ono być skierowane w stronę zaplecza budowy. Takie same warunki powinno spełniać oświetlenie stosowane na etapie eksploatacji przedsięwzięcia.”;

7. uchyła pkt II.13.4) lit. b decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego i oceny zgodności wykonywanych prac z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie realizacji inwestycji, pełniony przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności:

4) ornitologicznym: – w okresie marzec-październik, w zakresie:

b) kontroli obecności zajętych gniazd ptaków w roślinności drzewiastej na trasie planowanej inwestycji.”

i w tym zakresie orzeka:

„Prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego i oceny zgodności wykonywanych prac z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie realizacji inwestycji, pełniony przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności:

4) ornitologicznym: – w okresie marzec-październik, w zakresie:

b) kontroli obecności zajętych gniazd ptaków w obiektach inżynierskich przeznaczonych do modernizacji lub rozbiórki.”;

8. uchyła pkt III.3. decyzji w brzmieniu:

„Zaprojektować oznakowanie przeźroczystych ścian wiat na peronach, w postaci pionowych pasów o szerokości min. 2 cm, umieszczonych w odległości 10 cm od siebie lub czarnych kropek o średnicy 0,8 cm w odległości 14 mm od siebie (metoda sitodruku), na całej wysokości panelu.”

i w tym zakresie orzeka:

„Zaprojektować oznakowanie przeźroczystych ścian wiat na peronach, w postaci pionowych pasów o szerokości min. 2 cm, umieszczonych w odległości 10 cm od siebie, na całej wysokości panelu.”;

9. uchyła pkt III.4. decyzji w brzmieniu:

„Należy dostosować przepusty do pełnienia funkcji przejścia dla małych zwierząt, w tym w szczególności płazów, zgodnie z zestawieniem w tabeli 2 i w tabeli 3”

Tabela 2.

Lp.	Typ obiektu kolejowego w km LK148	Parametry po dostosowaniu	Półki, współczynnik względnej ciasnoty
1.	Most w km 5+322 zintegrowany z ciekim bez nazwy	Światło pionowe: 2,5 m; Światło poziome: 5,0 m Długość eksploatacyjna: 4,9 m	półki ziemne obustronne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta ciekłu - nie mniej niż 1,5 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m; współczynnik względnej ciasnoty: 2,55
2.	Most w km 7+074 na strumieniu Stara Dokawa	Światło pionowe: 3,5 m; Światło poziome: 5,0 m Długość eksploatacyjna: 4,9 m	półki ziemne obustronne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta ciekłu - nie mniej niż 1,0 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m; współczynnik względnej ciasnoty min. 3,57
3.	Przepust ramowy żelbetowy w km 10+301 na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,0 m; Światło poziome: 1,0 m Długość eksploatacyjna: 12,0 m	parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szer. min. 1,0 m i wys. min. 0,75 m, współczynnik względnej ciasnoty min. 0,07
4.	Przepust ramowy żelbetowy w km 11+796 na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,5 m; Światło poziome: 1,5 m Długość eksploatacyjna: 13,5 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szer. min. 1,5 m i wys. min. 1,0 m, współczynnik względnej ciasnoty min. 0,07;
5.	Przepust ramowy żelbetowy w km 12+187 na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,0 m; Światło poziome: 1,0 m Długość eksploatacyjna: 10,0 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt- dla płazów tj. szer. min. 1,0 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,1
6.	Przepust ramowy żelbetowy w km 14+340; na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,5 m; Światło poziome: 1,5 m Długość eksploatacyjna: 10,0 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt, również dla płazów tj. szer. min. 1,5 m i wys. min. 1,5 m dla przepustów dł. do 30 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,07
7.	Przepust ramowy żelbetowy w km 18+056; na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,0 m; Światło poziome: 1,0 m Długość eksploatacyjna: 15,0 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla płazów tj. szer. min. 1,0 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m, współczynnik względnej ciasnoty: 0,06

8.	Przepust ramowy żelbetowy w km 18+564; na rowie odwadniającym	Światło pionowe: 1,0 m; Światło poziome: 1,0 m Długość eksploatacyjna: 15,0 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla płazów tj. szer. min. 1,0 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,06
9.	Przepust sklepiony żelbetowy/ ramowy żelbetowy w km 20+861	Światło pionowe: 2,0 m; Światło poziome: 2,0 m Długość eksploatacyjna: 19,0 m	posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szer. min. 1,5 m i wys. min. 1,0 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,2
10.	Most w km 21+121 Zintegrowany z rzeką Rudą	Światło pionowe: 2,2 m; Światło poziome: 8,5 m Długość eksploatacyjna: 9,0 m	półki ziemne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna > 2 x szerokość koryta cieku - nie mniej niż 1,0 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu ≥ 1,5 m; współczynnik względnej ciasnoty: 2,08

Tabela 3.

Lp.	Typ obiektu drogowego w km LK148	Parametry po dostosowaniu	Półki, współczynnik względnej ciasnoty
1.	Przepust w km 5,501 str. lewa na rowie odwadniającym	konstrukcja gruntowo - powłokowa, (rura stalowa) szer. min. 1 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m,	współczynnik względnej ciasnoty: 0,06
2.	Przepust km 11,541 str. prawa na rowie odwadniającym	konstrukcja gruntowo - powłokowa, (rura stalowa) szer. min. 1 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m.	współczynnik względnej ciasnoty: 0,06

i w tym zakresie orzeka:

„Należy dostosować przepusty do pełnienia funkcji przejścia dla małych zwierząt, w tym w szczególności płazów, zgodnie z zestawieniem w tabeli 2 i w tabeli 3”

Tabela 2

Lp.	Typ obiektu kolejowego w km LK148	Parametry po dostosowaniu	Półki, współczynnik względnej ciasnoty
-----	-----------------------------------	---------------------------	--

1.	Most w km 5+322 zintegrowany z ciekim bez nazwy;	Światło pionowe: minimalna wysokość 2,5 m; Światło poziome: minimalna szerokość 5,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 4,9 m	Półki ziemne obustronne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta cieku - nie mniej niż 1,5 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m; współczynnik względnej ciasnoty: 2,55
2.	Most w km 7+074 na strumieniu Stara Dokawa;	Światło pionowe: minimalna wysokość 3,5 m; Światło poziome: minimalna szerokość 5,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 4,9 m	Półki ziemne obustronne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta cieku - nie mniej niż 1,0 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m; współczynnik względnej ciasnoty min. 3,57
3.	Przepust ramowy żelbetowy w km 10+301 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,0 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 12,0 m	Parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szerokość minimalna 1,0 m i wysokość minimalna 0,75 m, współczynnik względnej ciasnoty minimum 0,07
4.	Przepust ramowy żelbetowy w km 11+796 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,5 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,5 m; Długość eksploatacyjna: ok. 13,5 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szerokość minimalna 1,5 m i wysokość minimalna 1,0 m, współczynnik względnej ciasnoty minimum 0,07
5.	Przepust ramowy żelbetowy w km 12+187 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,0 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 10,0 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt - dla płazów tj. szerokość minimalna 1,0 m i wysokość minimalna 0,75 m dla przepustów długości do 20 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,1
6.	Przepust ramowy żelbetowy w km 14+340 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,5 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,5 m; Długość eksploatacyjna: ok. 10,0 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt, również dla płazów tj. szerokość minimalna 1,5 m i wysokość minimalna 1,5 m dla przepustów długości do 30 m; współczynnik względnej ciasnoty: 0,07

7.	Przepust ramowy żelbetowy w km 18+056 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,0 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 15,0 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla płazów tj. szerokość minimalna 1,0 m i wysokość minimalna 0,75 m dla przepustów długości do 20 m, współczynnik względnej ciasnoty: minimum 0,06
8.	Przepust ramowy żelbetowy w km 18+564 na rowie odwadniającym;	Światło pionowe: minimalna wysokość 1,0 m; Światło poziome: minimalna szerokość 1,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 15,0 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla płazów tj. szerokość minimum 1,0 m i wysokość minimum 0,75 m dla przepustów długości do 20 m; współczynnik względnej ciasnoty: minimum 0,06
9.	Przepust sklepiony żelbetowy/ ramowy żelbetowy w km 20+861;	Światło pionowe: minimalna wysokość 2,0 m; Światło poziome: minimalna szerokość 2,0 m; Długość eksploatacyjna: ok. 19,0 m	Posiada parametry minimalne dla pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt tj. szerokość minimum 1,5 m i wysokość minimum 1,0 m; współczynnik względnej ciasnoty: minimum 0,2
10.	Most w km 21+121 Zintegrowany z rzeką Rudą;	Światło pionowe: minimalna wysokość 2,2 m; Światło poziome: minimalna szerokość 8,5 m; Długość eksploatacyjna: ok. 9,0 m	Półki ziemne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta cieku - nie mniej niż 1,0 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m; współczynnik względnej ciasnoty: minimum 2,08
11.	Most w km 12+894 – 12+907 zintegrowany z ciekim bez nazwy;	Światło pionowe: minimalna wysokość 3,5 m; Światło poziome: minimalna szerokość 7,5 m	Półki ziemne obustronne (gruntowe pasy terenu powyżej poziomu wody średniej) szerokość minimalna $\geq 2 \times$ szerokość koryta cieku - nie mniej niż 2,0 m; wysokość minimalna (światło pionowe) od półki do spodu konstrukcji przepustu $\geq 1,5$ m

Tabela 3

Lp.	Typ obiektu drogowego w km LK148	Parametry po dostosowaniu	Półki, współczynnik względnej ciasnoty
-----	----------------------------------	---------------------------	--

1.	Przepust w km 5,501 str. lewa na rowie odwadniającym	konstrukcja gruntowo - powłokowa, (rura stalowa) szer. min. 1 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m	współczynnik względnej ciasnoty: 0,06
2.	Przepust km 11,541 str. prawa na rowie odwadniającym	konstrukcja gruntowo - powłokowa, (rura stalowa) szer. min. 1 m i wys. min. 0,75 m dla przepustów do 20 m	współczynnik względnej ciasnoty: 0,06

10. uchyla pkt III.5. decyzji w brzmieniu:

„Należy zaprojektować:

- 1) ekrany akustyczne szczelnie połączone z gruntem, określone w tabeli 4

Tabela 4.

Lp.	Nr linii	Kilometraż		Parametry			
		od	do	Strona	Długość [m]	Wysokość [m]	Rodzaj
1.	148	3+010	3+077	prawa	67	4	pochłaniający
2.	148	3+097 odgięty w kierunku ul. Myśliwskiej w Pszczynie	3+180	lewa	96	4	pochłaniający
3.	148	3+528	3+623	prawa	95	4	pochłaniający
4.	148	3+809	3+930	prawa	121	4	pochłaniający
5.	148	5+023	5+132	lewa	109	5	pochłaniający
6.	148	5+143	5+294	lewa	151	4,5	pochłaniający
7.	148	5+154	5+267	prawa	113	4	pochłaniający
8.	148	5+485	5+510 odgięty w kierunku ul. Jasnej w Czarkowie	lewa	31	4,5	pochłaniający
9.	148	5+552	5+843	lewa	291	4	pochłaniający
10.	148	6+253	6+868	lewa	615	4	pochłaniający
11.	148	6+750	6+868	prawa	118	4	pochłaniający
12.	148	6+928	7+013	lewa	85	4	pochłaniający
13.	148	7+230	7+395	lewa	165	4	pochłaniający
14.	148	13+684	13+713	prawa	29	4	pochłaniający
15.	148	14+987	15+055	prawa	85	4	pochłaniający

			odgięty w kierunku ul. Św. Jana w Suszcu				
16.	148	15+063 odgięty w kierunku ul. Św. Jana w Suszcu	15+126	prawa	80	4	pochłaniający
17.	148	15+068	15+196	lewa	128	4	pochłaniający
18.	148	16+101	16+324	prawa	223	4	pochłaniający
19.	148	17+632	17+671	prawa	39	4	pochłaniający
20.	148	18+557	18+601 odgięty w kierunku ul. Targowej w Żorach	prawa	45	4	pochłaniający
21.	148	19+595	19+654	prawa	59	4	pochłaniający
22.	148	19+758	19+824	prawa	66	4	pochłaniający
23.	148	19+810	19+863	lewa	53	4	pochłaniający
24.	148	20+566 odgięty w kierunku ul. Rybnej w Żorach	20+602	prawa	44	4	pochłaniający
25.	148	20+581	20+717	lewa	136	4	pochłaniający
26.	148	20+602	21+095	lewa	493	3	pochłaniający
27.	148	21+616	21+666	prawa	50	4	pochłaniający
28.	148	21+666	21+680	prawa	14	4	pochłaniający
29.	148	21+701	21+707	prawa	6	4	pochłaniający
30.	148	21+731	21+740	prawa	9	4	pochłaniający
31.	148	21+746	21+845	prawa	99	5	pochłaniający
32.	148	21+887	22+234	prawa	347	6	pochłaniający
33.	148	22+190	22+380	lewa	190	5,5	pochłaniający
34.	148	22+566	22+627	lewa	61	5	pochłaniający

2) tłumiki przyszynowe o redukcji hałasu toczenia nie mniejszej niż 2 dB, których lokalizację określa tabela 5

Tabela 5.

Lp.	Nr linii	Kilometraż		Długość [m]
		od	do	
1.	148	3+079	3+128	49
2.	148	5+131	5+148	17
3.	148	5+267	5+539	272
4.	148	6+868	6+891	23
5.	148	15+050	15+067	17

6.	148	20+021	20+139	118
7.	148	21+643	21+728	85

i w tym zakresie orzeka:

„Należy zaprojektować:

- 1) ekrany akustyczne szczelnie połączone z gruntem, określone w tabeli 4

Tabela 4

Lp.	Nr ekranu	Nr linii	Kilometraż		Parametry			
			od	do	Strona	Długość [m]	Wysokość [m]	Rodzaj
1.	E1	148	3+015	3+082	prawa	67	4	pochłaniający
2.	E2a	148	3+117	3+146	lewa	29	4	pochłaniający
3.	E2b	148	3+136	3+185	lewa	50	4	pochłaniający
4.	E3	148	3+534	3+629	prawa	95	4	pochłaniający
5.	E4	148	3+814	3+947	prawa	133	4	pochłaniający
6.	E5	148	5+028	5+299	lewa	272	6	pochłaniający
7.	E7	148	5+117	5+272	prawa	(271*)	5	pochłaniający
8.	E8	148	5+460	5+761	lewa	155 (154*)	4	pochłaniający
9.	E9	148	6+257	6+875 odgięty w kierunku ul. Kolejowej w Czarkowie	lewa	627 (618*)	4	pochłaniający
10.	E10	148	6+754	6+875 odgięty w kierunku ul. Kolejowej w Czarkowie	prawa	124 (121*)	4	pochłaniający
11.	E11	148	6+932	7+017	lewa	85	4	pochłaniający
12.	E12	148	7+234	7+399	lewa	165	4	pochłaniający
13.	E13	148	13+649	13+779	prawa	130	4	pochłaniający
14.	E14	148	14+987	15+057 odgięty w kierunku ul. Św. Jana w Suszcu	prawa	70	4	pochłaniający
15.	E15	148	15+070 odgięty	15+115	prawa	59 (45*)	4	pochłaniający

			w kierunku ul. Św. Jana w Suszczu					
16.	E16	148	15+077	15+198	lewa	121	4	pochłaniający
17.	E17a	148	16+103	16+144	prawa	49	4	pochłaniający
18.	E17b	148	16+141	16+177	prawa	47	4	pochłaniający
19.	E17c	148	16+168	16+325	prawa	158	4	pochłaniający
20.	E18	148	16+500	16+657	lewa	157	4	pochłaniający
21.	E19	148	17+633	17+672	prawa	39	4	pochłaniający
22.	E20	148	17+827	17+934	prawa	107	4	pochłaniający
23.	E21	148	17+899	18+154	lewa	255	4	pochłaniający
24.	E22	148	18+557	8+599 odgięty w kierunku ul. Targowej w Żorach	prawa	45	4	pochłaniający
25.	E23	148	19+583	19+673	prawa	90	4	pochłaniający
26.	E24	148	19+738	19+848	prawa	110	4	pochłaniający
27.	E25	148	19+810	19+863	lewa	54	4	pochłaniający
28.	E26	148	20+039	20+116	lewa	77	4,5	pochłaniający
29.	E27	148	0+572 odgięty w kierunku ul. Rybnej w Żorach	21+095	prawa	525	4	pochłaniający
30.	E28	148	20+585	20+717	lewa	132	4	pochłaniający
31.	E29	148	21+771	21+844	prawa	73	6	pochłaniający
32.	E30a	148	21+898	22+187	prawa	292	6	pochłaniający
33.	E30b	148	22+182	22+288	prawa	107	6	pochłaniający
34.	E31	148	22+185	22+403	lewa	218	5,5	pochłaniający
35.	E32	148	22+566	22+627	lewa	61	5	pochłaniający

* - długość rzeczywista (długość po km)

- 2) absorbery przyszynowe/płyty przejazdowe o właściwościach tłumienia hałasu, określone w tabeli 5

Tabela 5

Lp.	Nr linii	Kilometraż	Nr absorbera	Długość [m]
-----	----------	------------	--------------	-------------

		od	do		
1.	148	3+082	3+136	1	54
2.	148	5+268	5+540	3	272
3.	148	6+102	6+202	4	100
4.	148	6+871	6+891	5	20
5.	148	15+046	15+078	6	32
6.	148	21+626	21+734	8	108

11. uchyla w załączniku do decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o środowiskowych uwarunkowaniach z 30 czerwca 2023 r., znak: WOOS.420.23.2023.AS3.14, „Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia”, punkt II. Branża torowa w brzmieniu:

„Realizacja inwestycji obejmuje kompleksową wymianę nawierzchni torów LK148 na odcinku w km ok. 2,753 do km ok. 22,631. Istniejąca geometria toru zostanie dostosowana do prędkości $V_{\max} = 120$ km/h. Zakres prac obejmuje także regulację torów w profilu, do obowiązujących warunków i standardów technicznych. W ramach przedsięwzięcia wykonana zostanie również wymiana nawierzchni torowej LK159 na odcinku od km ok. 13,135 do km ok. 13,994, regulacja toru oraz drenaż. Planowane jest odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych umocnionych oraz budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników. Zakres prac w nawierzchni, podtorzu i odwodnieniu przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Przewidywany zakres prac nawierzchniowych, podtorzowych, odwodnieniowych”

Zakres prac nawierzchniowych	Zakres prac podtorzowych	Zakres prac odwodnieniowych
tor nr 1 w km 2,753 - 22,631 (obejmuje zakres prac nawierzchniowych, podtorzowych oraz odwodnieniowych na p.o. Czarków km ok. 6,275, na Stacji Suszec Kopalnia km ok. 16,200, na p.o. Suszec Rudziczka km ok. 17,721)		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową na odcinku ok. 2,753 — 22,631 2. Dostosowanie istniejącej geometrii toru 2 do prędkości $V_{\max} = 120$ km/h 3. Regulacja torów w profilu do obowiązujących warunków 3 i standardów technicznych 4. Regulacja odcinków stycznych do przedmiotowego zamierzenia 4 tj.: do zadania LOT B oraz do rozjazdu Nr 29 na stacji Żory 5. Zabudowa szyn przejściowych 5 w rejonie przejazdu w km 6+879 oraz przed rozjazdem Nr 29 na stacji Żory 6. Szlifowanie szyn	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew 1 i krzewów 3. Wykonanie poszerzenia istniejących nasypów na wybranych odcinkach 4. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni 5. Wzmocnienie podtorza na wybranych odcinkach	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
MPO Radostowice km 7,621		

1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 2 od Rz Nr 1 do Rz Nr 12 wraz z zabudową tłucznia 2. Wydłużenie torów stacyjnych do 750 m 3. Wymiana rozjazdów zwyczajnych Nr 1(1) i Nr 4(12) i wstawek torowych wraz z zabudową tłucznia 4. Budowa żeberek ochronnych wraz z kozłami oporowymi oraz zabudowa nowych rozjazdów łukowanych Nr 2 i Nr 11 5. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłińcem (równia stacyjna)	1. . Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz umocnieniem wylotów do odbiorników
Stacja Suszec km 14,770		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 3 od Rz Nr 1 do Rz Nr 13 wraz z zabudową tłucznia 2. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 2 od Rz Nr 2 do Rz Nr 14 wraz z zabudową tłucznia 3. Wymiana nawierzchni torowej w torze Nr 4 od Rz Nr 5 do brany wraz z zabudową tłucznia w tym zabudowa szyny przejściowej. Nawierzchnie za rozjazdem Nr 5 wraz z szyną przejściową wykonać z nowych materiałów, pozostałą część toru ze staroużytecznych 4. Wydłużenie torów stacyjnych do 750 m, a także budowa dodatkowych torów stacyjnych 5. Wymiana rozjazdów zwyczajnych Nr 1(1) i Nr 2(2), Nr 3(5), Nr 5 (14) Nr 6 (13) i wstawek torowych wraz z zabudową tłucznia 6. Budowa żeberek ochronnych wraz z kozłami oporowymi oraz zabudowa nowych rozjazdów łukowanych Nr 3, Nr 4, Nr 11 i Nr 12, 7. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłińcem (równia stacyjna)	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
P.ODG Suszec Rudziczka km 18+096		
1. Likwidacja posterunku 2. Rozbiórka rozjazdu Nr 2 i wstawki międzyrozjazdowej nr 1-2 3. Rozbiórka żeberka ochronnego linii kolejowej 878 wraz z kozłem oporowym 4. Zabudowa toru w miejscu zlikwidowanego rozjazdu nr 2 5. Regulacja toru w profilu do obowiązujących warunków i standardów technicznych	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
P.ODG Kleszczów km 20+565		
1. Wymiana rozjazdu zwyczajnych Nr 1	1. Wykonanie	1. Odtworzenie i budowa

i wstawki torowej (szyna przejściowa) wraz z zabudową tłucznia 2. Wymiana nawierzchni torowej przed rozjazdem Nr 2 – L=30m w rejonie przejazdu w km 20,272 wraz z zabudową tłucznia 3. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłińcem 4. Regulacja w planie i w profilu rozjazdu Nr 2 wraz z odcinkami torów przed i za rozjazdem.	wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
Stacja Żory		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 9, 11, 13, 15 od km 13,135 do km 13,994 wraz z zabudową tłucznia 2. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłińcem (równia stacyjna) 3. Regulacja torów Nr 9,11,13,15 w planie i w profilu rozjazdu na włączeniu w stan istniejący	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników

i w tym zakresie orzeka:

„Realizacja inwestycji obejmuje kompleksową wymianę nawierzchni torów LK148 na odcinku w km ok. 2,753 do km ok. 22,631. Istniejąca geometria toru zostanie dostosowana do prędkości $V_{\max} = 160$ km/h. Zakres prac obejmuje także regulację torów w profilu, do obowiązujących warunków i standardów technicznych. W ramach przedsięwzięcia wykonana zostanie również wymiana nawierzchni torowej LK159 na odcinku od km ok. 13,135 do km ok. 13,994, regulacja toru oraz drenaż. Planowane jest odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych umocnionych oraz budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników. Zakres prac w nawierzchni, podtorzu i odwodnieniu przedstawia tabela 1.

Tabela 1. Przewidywany zakres prac nawierzchniowych, podtorzowych, odwodnieniowych”

Zakres prac nawierzchniowych	Zakres prac podtorzowych	Zakres prac odwodnieniowych
tor nr 1 w km 2,753 - 22,631 (obejmuje zakres prac nawierzchniowych, podtorzowych oraz odwodnieniowych na p.o. Czarków km ok. 6,275, na Stacji Suszec Kopalnia km ok. 16,200, na p.o. Suszec Rudziczka km ok. 17,721)		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową na odcinku ok. 2,753 — 22,631 1 2. Dostosowanie istniejącej geometrii toru 2 do prędkości $V_{\max} = 160$ km/h 3. Regulacja torów w profilu do obowiązujących warunków 3 i standardów technicznych 4. Regulacja odcinków stycznych do przedmiotowego zamierzenia 4 tj.: do zadania LOT B oraz do rozjazdu	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew 1 i krzewów 3. Wykonanie poszerzenia istniejących nasypów na wybranych odcinkach	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych ‘ 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników

Nr 29 na stacji Żory 5. Zabudowa szyn przejściowych 5 w rejonie przejazdu w km 6+879 oraz przed rozjazdem Nr 29 na stacji Żory 6. Szlifowanie szyn	4. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni 5. Wzmocnienie podtorza na wybranych odcinkach	
MPO Radostowice km 7,621		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 2 od Rz Nr 1 do Rz Nr 12 wraz z zabudową tęcznia 2. Wydłużenie torów stacyjnych do 750 m 3. Wymiana rozjazdów zwyczajnych Nr 1(1) i Nr 4(12) i wstawek torowych wraz z zabudową tęcznia 4. Budowa żeberk ochronnych wraz z kołami oporowymi oraz zabudowa nowych rozjazdów łukowanych Nr 2 i Nr 11 5. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy klinem (równia stacyjna)	1. . Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz umocnieniem wylotów do odbiorników
Stacja Suszec km 14,770		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 3 od Rz Nr 1 do Rz Nr 13 wraz z zabudową tęcznia 2. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 2 od Rz Nr 2 do Rz Nr 14 wraz z zabudową tęcznia 3. Wymiana nawierzchni torowej w torze Nr 4 od Rz Nr 5 do brany wraz z zabudową tęcznia w tym zabudowa szyny przejściowej. Nawierzchnie za rozjazdem Nr 5 wraz z szyną przejściową wykonać z nowych materiałów, pozostałą część toru ze staroużytecznych 4. Wydłużenie torów stacyjnych do 750 m, a także budowa dodatkowych torów stacyjnych 5. Wymiana rozjazdów zwyczajnych Nr 1(1) i Nr 2(2), Nr 3(5), Nr 5 (14) Nr 6 (13) i wstawek torowych wraz z zabudową tęcznia 6. Budowa żeberk ochronnych wraz z kołami oporowymi oraz zabudowa nowych rozjazdów łukowanych Nr 3, Nr 4, Nr 11 i Nr 12, 7. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy klinem (równia stacyjna)	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Profilacja skarp nasypów i przekopów, usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
P.ODG Suszec Rudziczka km 18+096		
1. Likwidacja posterunku 2. Rozbiórka rozjazdu Nr 2 i wstawki międzyrozjazdowej nr 1-2 3. Rozbiórka żeberka ochronnego linii	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych nieumocnionych i umocnionych

kolejowej 878 wraz z kozłem oporowym 4. Zabudowa toru w miejscu zlikwidowanego rozjazdu nr 2 5. Regulacja toru w profilu do obowiązujących warunków i standardów technicznych	3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
P.ODG Kleszczów km 20+565		
1. Wymiana rozjazdu zwyczajnych Nr 1 i wstawki torowej (szyna przejściowa) wraz z zabudową tłucznia 2. Wymiana nawierzchni torowej przed rozjazdem Nr 2 – L=30m w rejonie przejazdu w km 20,272 wraz z zabudową tłucznia 3. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłincem 4. Regulacja w planie i w profilu rozjazdu Nr 2 wraz z odcinkami torów przed i za rozjazdem.	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Odtworzenie i budowa nowego odwodnienia w postaci rowów otwartych umocnionych 2. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników
Stacja Żory		
1. Wymiana nawierzchni torowej na nową w torze Nr 9, 11, 13, 15 od km 13,135 do km 13,994 wraz z zabudową tłucznia 2. Reprofilacja torowiska, wyrównanie międzytorzy kłincem (równia stacyjna) 3. Regulacja torów Nr 9,11,13,15 w planie i w profilu rozjazdu na włączeniu w stan istniejący	1. Wykonanie wykopów i nasypów 2. Usunięcie drzew i krzewów 3. Zabudowa warstwy ochronnej na całej długości wymiany nawierzchni	1. Budowa odwodnienia wgłębnego wraz z umocnieniem wylotów do odbiorników

12. w pozostałej części utrzymuje decyzję organu pierwszej instancji w mocy.

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 czerwca 2023 r., znak: WOOŚ.420.23.2023.AS3.14, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie z sierpnia 2021 r. (brak dokładnej daty na wniosku, data wpływu: 25 sierpnia 2021 r.), znak: IOS6.452.21.2021.AŁ.2.IRE-02555-I, działając na podstawie art. 71 ust. 1 oraz art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E30 i E65) na obszarze Śląska, etap I: linia E65 na odc. Będzin – Katowice – Tychy – Czechowice Dziedzice – Zebrzydowice (granica państwa) dla LOT-u B odc. Tychy – podg. Most Wiśla w zakresie linii kolejowej nr 148 na odcinku Pszczyna – Żory”.

Odwolania od ww. decyzji wnieśli:

- pismami z 2 sierpnia 2023 r. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE],
- pismem z 3 sierpnia 2023 r. [REDAKTOWANE].

Odwołującym status stron postępowania przysługuje z tytułu posiadania prawa własności do nieruchomości znajdujących się w miejscu realizacji przedsięwzięcia oraz obszarze objętym jego oddziaływaniem. Środki zaskarżenia zostały wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a. Decyzja została doręczona stronom przez obwieszczenie w trybie art. 49 k.p.a., a termin na wniesienie odwołania upłynął 3 sierpnia 2023 r.

W stosunku do osób, którym nie przysługuje przymiot strony postępowania w rozpatrywanej sprawie, tj. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, decyzją z 16 czerwca 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL/AKu.22, na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. umorzył postępowanie odwoławcze.

W złożonych odwołaniach skarżący podnieśli następujące zarzuty:

1. w decyzji z 30 czerwca 2023 r. nie zapewniono ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz nie ograniczono uciążliwości dla terenów sąsiednich, ze względu na brak określenia w jej sentencji istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia;
2. organ pierwszej instancji nie uwzględnił wszystkich kryteriów określonych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. podczas analizy dokumentacji, w związku z czym niesłusznie odstąpił od stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko;
3. „zgromadzony materiał dowodowy jest niepełny, zawiera nieprawdziwe informacje, nie zawiera dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, a w postępowaniu naruszono obowiązujące przepisy prawa”;
4. RDOŚ w Katowicach nie przeanalizował wszystkich możliwych oddziaływań planowanej inwestycji na środowisko, nie uwzględnił oddziaływań skumulowanych przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację planowanego przedsięwzięcia oraz w obszarze jego oddziaływania, lub których oddziaływania mogą się kumulować z oddziaływaniami linii kolejowych nr 148 i 159, dalej LK 148 i 159;
5. w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, dalej kip, nie oceniono wpływu drgań i hałasu na środowisko, które powstaną zarówno podczas rozbiórki istniejącej linii kolejowej wraz z infrastrukturą i obiektami jej towarzyszącymi, jak i na etapie prac budowlanych na linii kolejowej (np. drgań od palowania) oraz na etapie jej eksploatacji;
6. załączone do kip mapy propagacji hałasu są niezetelne, nie przedstawiają wszystkich terenów chronionych akustycznie ustanowionych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dalej mpzp, oraz nie uwzględniają planowanych do utworzenia terenów mieszkaniowych zgodnie z procedowanym mpzp Gminy Suszec dla sołectwa Rudziczka;

7. w aktach sprawy brak jest dowodów, które potwierdziłyby prawidłowość wyznaczonych na mapach propagacji hałasu izolinii poziomu hałasu wzdłuż linii kolejowej i na granicy terenów chronionych akustycznie (wiele izolinii i terenów chronionych, a także budynków mieszkalnych nie posiada punktów analizy akustycznej, np. odcinek linii kolejowej pomiędzy boczną ul. Szkolnej w Rudziczce (km 17,114) a ul. Targową w Żorach-Kleszczowie (km 18,600);
8. zasięg obecnie emitowanego hałasu i drgań przez ruch pociągów na LK 148 przekracza wyznaczoną strefę oddziaływania 100 m od granic terenu inwestycji. Strony zwracają uwagę, że szczególnie odczuwalne jest to na terenach, gdzie pomiędzy linią kolejową a terenami zabudowy mieszkaniowej nie ma przeszkód, np. drzew lub budynków, a teren stanowi otwartą przestrzeń, użytkowaną rolniczo. Ponadto strony zarzucają, że nieprawidłowo ustalono krąg stron postępowania, który nie uwzględnił właścicieli działek, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania analizowanego przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska oraz właścicieli działek znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem (art. 74 ust. 3a ust. 2 i 3 u.o.o.ś);
9. w aktach sprawy brak jest wiarygodnych dowodów potwierdzających prognozowane natężenie ruchu na LK 148 po realizacji inwestycji (tj. 24 pociągi pasażerskie i 6 pociągów towarowych na dobę); w kip znajduje się nieprawdziwe twierdzenie, że „poprawa jakości torów kolejowych znacznie zmniejszy liczbę pociągów towarowych, co będzie miało pozytywny wpływ na klimat akustyczny”;
10. z uzasadnienia decyzji RDOŚ w Katowicach wynika, że na odcinku LK 148 pomiędzy ul. Woszczyką w Rudziczce (km 17,694) a przejazdem prywatnym w Żorach (km 18,080), nie określono wymogu zaprojektowania ekranów akustycznych i/lub tłumików przyszybowych, w związku z równoległym do tego odcinka przebiegiem torów LK 878 Suszec Rudziczka KWK „Krupiński” i możliwym występowaniem oddziaływań skumulowanych na ww. odcinku. Ponadto RDOŚ w Katowicach nie przeanalizował oddziaływań skumulowanych na ww. odcinku, związanych z ruchem pociągów na równoległych do LK 148 torach LK 878, przyjął deklarację inwestora, że „na torach tych nie jest prowadzony ruch kolejowy ani nie jest planowane jego przywrócenie, zatem oddziaływania skumulowane we wskazanym miejscu nie wystąpią”. Skarżący wskazują, że 25 maja 2023 r. Rada Gminy Suszec podjęła Uchwałę nr LVI/517/2023 ws. sprzeciwu wobec likwidacji LK 878, którą przekazano do inwestora. Następnie na Sesji Rady Gminy Suszec 27 lipca 2023 r. podano do publicznej wiadomości informację, że PKP nie przewiduje likwidacji LK 878 i zrezygnowało z likwidacji jej połączenia z LK 148;
11. decyzja RDOŚ w Katowicach narusza art. 107 k.p.a., przez brak oznaczenia w niej wszystkich stron postępowania;
12. uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji z 30 czerwca 2023 r. jest niewystarczające, „nienależyte i niezgodne z prawdą”;
13. kip zawiera nieprawdziwe informacje, które zostały powielone w decyzji RDOŚ w Katowicach, w zakresie określenia kilometrażu inwestycji, w którym LK 148 koliduje z

obszarem Parku Krajobrazowego „Cysterskie Kompozycje Rud Wielkich” oraz jego otuliny. Mapa granic ww. parku przedstawiona w aktach sprawy jest niezgodna z rozporządzeniem nr 181/93 Wojewody Katowickiego z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich (Dz. Urz. Woj. Kat. z 1993 r. nr 15 poz. 130) oraz dokumentami planistycznymi obowiązującymi w Gminie Suszec, takimi jak mpzp i studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;

14. w kip nie uwzględniono informacji o pomniku przyrody - drzewie rosnącym na działce nr 247/14 w Suszcu w bliskiej odległości od przebudowywanej linii kolejowej;
15. „w postępowaniu naruszono przepisy prawa zawarte w art. 6, w art. 7, w art. 7b, w art. 8 oraz w art. 9 k.p.a.”;
16. obwieszczenie RDOŚ w Katowicach z 3 lipca 2023 r. o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i załącznik do decyzji z 30 czerwca 2023 r. zawierają błędny numer decyzji, co świadczy o nierzetelności organu prowadzącego postępowanie i wprowadza strony postępowania w błąd. W aktach sprawy brak jest obwieszczenia z 20 lutego 2023 r., znak: WOOŚ.420.7.2023.AS3.2, o którym mowa w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji;
17. decyzja z 30 czerwca 2023 r. narusza przepisy obowiązującego prawa; RDOŚ w Katowicach nienależycie ocenił oddziaływanie planowanej inwestycji na środowisko oraz nie przewidział ochrony terenów, które będą podlegać negatywnym oddziaływaniom.

W złożonych odwołaniach skarżący wnoszą o budowę ekranów akustycznych i/lub tłumików przyszybowych oraz zastosowanie innych rozwiązań, które zabezpieczą ich nieruchomości przed drganiem i hałasem emitowanym przez planowaną linię kolejową.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ drugiej instancji w ramach postępowania odwoławczego dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonej decyzji.

Planowane przedsięwzięcie polega na przebudowie LK 148, na odcinku od km ok. 2,753 do km ok. 22,631. Inwestycja zlokalizowana jest w województwie śląskim, na terenie powiatu pszczyńskiego, w gminach Pszczyna i Suszec oraz na terenie miasta Żory. Omawiana inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.), dalej r.o.o.ś., polegających na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 pkt 29 r.o.o.ś., tj., linie kolejowe wchodzące w skład infrastruktury transportu kolejowego transeuropejskiej sieci transportowej, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylającym decyzję

nr 661/2010/UE (Dz. Urz. UE L 348 z 20.12.2013, str. I, ze zm.). W związku z powyższym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie to wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego typu przedsięwzięć jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Właściwość miejscowa RDOŚ w Katowicach wynika z art. 123 ust. 1 u.o.o.ś., w myśl którego regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1 u.o.o.ś., na obszarze województwa. Natomiast obszarem działalności RDOŚ w Katowicach jest obszar województwa śląskiego, będący miejscem realizacji całości omawianego przedsięwzięcia. Na podstawie art. 127 § 2 k.p.a., w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołań wniesionych od decyzji RDOŚ w Katowicach z 30 czerwca 2023 r.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, w tym kip wraz z jej uzupełnieniami, organ drugiej instancji uznał, że wymaga ona uzupełnienia, przede wszystkim w zakresie emisji hałasu na etapie eksploatacji linii kolejowej oraz rozwiązań minimalizujących ponadnormatywne oddziaływania akustyczne na najbliższe tereny chronione akustycznie. GDOŚ pismami z: 23 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL.4., 27 stycznia 2025, znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL/AKu.12, oraz 27 maja 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL/AKu.21, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia przedłożonego materiału dowodowego i złożenia wyjaśnień. Dokumentacja została uzupełniona przez wnioskodawcę pismami z: 30 września 2024 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.4, 3 października 2024 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.5, 15 października 2024 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.6, 22 kwietnia 2025 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.9, oraz 30 czerwca 2025 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.12. Materiał dowodowy został uzupełniony w stopniu wystarczającym, aby pozwolić wydać rozstrzygnięcie o charakterze reformatoryjnym.

Przed wydaniem niniejszej decyzji organ drugiej instancji, zawiadomieniem z 9 lipca 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL/AKu.28, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Żadna ze stron nie skorzystała z tego uprawnienia i nie złożyła dodatkowych uwag i wniosków.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe, z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do punktów: II.3., II.4., II.5., II.7., II.8., II.12., II.13.4) lit. b, III.3., III.4. i III.5. z

sentencji zakwestionowanej decyzji oraz punktu II. załącznika do decyzji „Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia”. Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie. W dalszej części niniejszej decyzji organ odwoławczy uzasadnił powyższe modyfikacje zapisów decyzji RDOŚ w Katowicach oraz szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się do zarzutów wskazanych w odwołaniach.

Punktem 1 sentencji niniejszej decyzji GDOŚ zreformował pkt II.3. sentencji skarżonej decyzji w celu zwiększenia ochrony cennych walorów przyrodniczych analizowanego obszaru, w szczególności z uwagi na częściowe położenie terenu planowanej inwestycji w granicach Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich oraz w jego otulinie. Oprócz ograniczeń dotyczących lokalizacji zaplecza budowy organ odwoławczy rozszerzył zakres tych ograniczeń również na bazy materiałowo-sprzętowe.

W punkcie 2 sentencji niniejszej decyzji organ drugiej instancji zmodyfikował pkt II.4 sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach ze względu na uzupełnienie przez wnioskodawcę w piśmie z 30 września 2024 r. informacji o drzewie stanowiącym pomnik przyrody, znajdującym się na działce nr 247/14 w Suszcu. Organ drugiej instancji zdecydował o konieczności oznakowania także tego drzewa taśmą ostrzegawczą w celu wyeliminowania ryzyka przypadkowego jego uszkodzenia w trakcie realizacji inwestycji.

Poprzez modyfikację treści punktu II.5. sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. (punkt 3 sentencji niniejszej decyzji) organ odwoławczy wskazał środki i działania mające na celu zapewnienie skuteczniejszej ochrony drzew i krzewów znajdujących się w obrębie prowadzonych prac, które mogą być narażone na uszkodzenia. GDOŚ doprecyzował m.in. zasady postępowania z gałęziami drzew, wskazując na konieczność zabezpieczenia koron w miejscach szczególnie narażonych (np. poprzez podwiązanie gałęzi) oraz określił zasady postępowania z systemem korzeniowym drzew, które mają zapobiec przesuszeniu bryły korzeniowej.

W celu zwiększenia ochrony ptaków i ich potencjalnych siedlisk lęgowych, GDOŚ zmodyfikował pkt II.7. sentencji zaskarżonej decyzji (punkt 4 sentencji niniejszej decyzji), wskazując na możliwość prowadzenia wycinki drzew i krzewów oraz usuwania roślinności szuwarowej wyłącznie poza okresem lęgowym ptaków. Zasadność wprowadzonego ograniczenia wynika ze stosunkowo niewielkiej sumarycznej powierzchni zadrzewień przeznaczonych do wycinki (ok. 5,3 ha) oraz wysokiego zagęszczenia ptaków lęgowych na tym obszarze, potwierdzonego w wynikach inwentaryzacji przyrodniczej przedstawionej przez wnioskodawcę.

W punkcie 5 sentencji niniejszej decyzji GDOŚ doprecyzował zapis punktu II.8. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach przez dodanie obowiązku przeprowadzenia kontroli obiektów inżynierskich przeznaczonych do rozbiórki lub remontu także przez specjalistę ornitologa. Konieczność taka wynika z możliwości wykorzystywania przez ptaki, jako miejsc lęgowych, różnych obiektów inżynierskich. W warunku tym nałożono również obowiązek skontrolowania przez entomologa starych, dziuplastych drzew, o pierśnicy powyżej 50 cm, bowiem drzewa takie stanowią potencjalne siedliska owadów saproksylicznych.

Punkt II.12 sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. został zmodyfikowany w punkcie 6 sentencji niniejszej decyzji poprzez wskazanie rozwiązań mających na celu zminimalizowanie skutków zanieczyszczenia środowiska światłem na etapie eksploatacji przedsięwzięcia.

Konieczność reformacji punktu II.13.4) lit. b sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. (punkt 7 sentencji niniejszej decyzji) wynika z dokonanej na etapie postępowania odwoławczego modyfikacji punktu II.7. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, w którym określono dopuszczalne terminy prowadzenia prac związanych z wycinką drzew i krzewów oraz usuwaniem roślinności szuwarowej. Zgodnie z tym warunkiem wskazane prace należy realizować poza okresem lęgowym ptaków, dlatego nie ma potrzeby, aby ornitolog kontrolował obecność zajętych gniazd ptaków na drzewach i krzewach przeznaczonych do wycinki. Zreformowana treść warunku w pkt II.13.4) lit. b uwzględnia natomiast konieczność prowadzenia nadzoru przyrodniczego przez specjalistę ornitologa w trakcie prac na obiektach inżynierskich, ponieważ prace te mogą się odbywać także w okresie lęgowym ptaków.

W punkcie 8 sentencji niniejszej decyzji GDOŚ zmodyfikował treść punktu III.3. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, ze względu na dostosowanie oznakowania przeźroczystych powierzchni wiat do możliwie najlepszych rozwiązań zapobiegającym kolizjom ptaków z transparentnymi przeszkodami. Z tego względu GDOŚ uznał za konieczne usunięcie z treści tego punktu zapisu dotyczącego zastosowania czarnych kropek na przeźroczystych powierzchniach wiat.

Treść punktu III.4. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach (punkt 9 sentencji niniejszej decyzji) została zreformowana w związku z odpowiedzią inwestora z 30 września 2024 r., w której przedstawiono projektowane parametry obiektu mostowego znajdującego się w km 12+900 linii kolejowej, na odcinku przebiegającym przez strefę potencjalnej migracji płazów. Przebudowa mostu na etapie realizacji przedsięwzięcia i związane z nią prace ziemne będą ingerowały w strefę dostępną dla zwierząt. Dla zapewnienia możliwie najlepszych warunków dla migracji zwierząt, dzięki informacji o planowanym zwiększeniu światła obiektu, organ odwoławczy wprowadził konieczność dostosowania obiektu do funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt zespolonego z ciekim oraz określił jego parametry.

W punkcie 10 sentencji niniejszej decyzji GDOŚ zmodyfikował tabele 4 i 5 znajdujące się w punkcie III.5. sentencji zaskarżonej decyzji. Reformacja tego warunku spowodowana jest aktualizacją zaplanowanych do realizacji ekranów akustycznych i absorberów przyszybowych/płyt przejazdowych, podaną przez wnioskodawcę w piśmie z 30 czerwca 2025 r.

W punkcie 11 sentencji niniejszej decyzji organ odwoławczy zmodyfikował załącznik do decyzji RDOŚ w Katowicach „Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia” w zakresie punktu II „Branża torowa”, z uwagi na informację podaną przez wnioskodawcę w uzupełnieniu dokumentacji z 30 września 2024 r. Jak wskazano ww. uzupełnieniu, w związku z aktualnym stanem rozpoznania projektu i warunków technicznych, zmianie uległa prognozowana prędkość maksymalna dla pociągów pasażerskich z 120 km/h na 160 km/h.

W pozostałym zakresie organ drugiej instancji utrzymał decyzję RDOŚ w Katowicach w mocy.

Odnosząc się do uwag i wniosków podniesionych w odwołaniach, GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

Ad. 1.

W odpowiedzi na zarzut dotyczący braku zapewnienia w decyzji z 30 czerwca 2023 r. ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz braku ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich ze względu na nieokreślenie w jej sentencji istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, należy w pierwszej kolejności zwrócić uwagę, że warunki wskazane w punkcie III sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach są rozwiązaniami minimalizującymi wpływ przedsięwzięcia na środowisko na etapie jego eksploatacji. GDOŚ wyjaśnia, że pomimo iż organ pierwszej instancji w punkcie II sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. nie uwzględnił sformułowań dotyczących fazy eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, nie oznacza, że kwestia ta została pominięta, bowiem znalazła odzwierciedlenie w punkcie III sentencji ww. decyzji. Warunki nałożone w punkcie III sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., będą zabezpieczać środowisko, w tym także człowieka przed negatywnymi skutkami eksploatacji inwestycji. Organ pierwszej instancji w punkcie II sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. wskazał zatem warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia, natomiast w punkcie III sentencji decyzji wskazał wymagania dot. ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia m.in. w projekcie budowlanym. Pominięcie w części nazwy punktu II sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach sformułowań dot. „etapu eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia” stanowi uchybienie, jednakże nie ma wpływu na wynik sprawy. W kwestii niezapewnienia w decyzji organu pierwszej instancji ochrony cennych wartości przyrodniczych, GDOŚ informuje, że w trakcie postępowania odwoławczego przeanalizował oddziaływanie planowanej inwestycji na wszystkie elementy środowiska przyrodniczego. Na podstawie analizy zebranej w sprawie dokumentacji organ odwoławczy stwierdza, że RDOŚ w Katowicach prawidłowo ustalił zasięg i skalę negatywnego oddziaływania omawianego przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, a także właściwie zidentyfikował elementy środowiska, które mogą być narażone na negatywny wpływ przedsięwzięcia na etapie budowy i jego funkcjonowania, takie jak występujące w rejonie inwestycji obszary cenne przyrodniczo, ciekі wodne, zadrzewienia, chronione siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki roślin i zwierząt. W celu ograniczenia oddziaływania modernizowanej linii kolejowej na ww. elementy oraz mając na uwadze konieczność ochrony terenów wyróżniających się pod względem

wartości przyrodniczej, organ pierwszej instancji określił warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji przedsięwzięcia.

W decyzji z 30 czerwca 2023 r. RDOŚ w Katowicach zobowiązał wnioskodawcę między innymi do lokalizowania zaplecza budowy poza terenami cennymi przyrodniczo, w tym w bezpiecznej odległości od obszarów podmokłych i cieków – miejsc szczególnie istotnych dla rozrodu płazów (pkt II.3.). Istotny z punktu widzenia ochrony fauny i flory podczas realizacji inwestycji jest również warunek określony w punkcie II.13. sentencji decyzji RDOŚ, w którym nałożono obowiązek prowadzenia prac związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nadzorem przyrodniczym. W warunku tym zawarto wymogi dotyczące kwalifikacji osób wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego. Sprecyzowano także zakres działań realizowanych przez szerokie grono specjalistów z dziedzin takich jak: botanika, dendrologia, entomologia, herpetologia, teriologia (w tym chiropterologia) oraz ornitologia. Nadzór przyrodniczy zagwarantuje odpowiedni poziom ochrony zieleni nieprzeznaczonej do usunięcia, jak również właściwą jakość kontroli zadrzewień planowanych do wycinki oraz obiektów inżynierskich przewidzianych do modernizacji lub rozbiórki – pod kątem ich ewentualnego wykorzystania jako miejsc schronienia dla nietoperzy (zarówno w okresie letnim, jak i zimowym) lub lęgówisk ptaków z gatunków synantropijnych. Realizacja omawianego warunku zapewni ponadto ochronę cennych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, położonych poza miejscem realizacji prac przed przypadkowym zniszczeniem. W trakcie budowy nadzór będzie podejmował również dodatkowe czynności, które będą konieczne z uwagi na niespodziewane, niemożliwe do przewidzenia na obecnym etapie sytuacje, takie jak konieczność przeniesienia zwierząt, które przedostały się na teren budowy, czy wprowadzenie dodatkowych zabezpieczeń w miejscach spontanicznego pojawiania się zwierząt w wyniku zmian środowiskowych zachodzących w trakcie prac budowlanych. W częściowo zmodyfikowanym na etapie postępowania odwoławczego punkcie II.5. i punkcie II.8. decyzji RDOŚ (kolejno punkt 3 i 5 niniejszej decyzji), wskazano rozwiązania mające na celu zabezpieczenie drzew znajdujących się w strefie oddziaływania inwestycji, w tym drzew o wysokiej funkcji ekologicznej – tzw. drzew biocenotycznych, posiadających naturalne dziuple i próchnowiska, które mogą pełnić funkcję schronień i/lub miejsc lęgowych dla różnych grup zwierząt. W wyniku postępowania odwoławczego warunek w pkt II.5. został częściowo zreformowany (punkt 3 niniejszej decyzji), w celu objęcia dodatkową ochroną także grup krzewów znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji. Ponadto w punkcie II.4. decyzji RDOŚ, również częściowo zmodyfikowanym przez GDOŚ (punkt 2 niniejszej decyzji), w celu zwiększenia poziomu ochrony – w tym ochrony drzew uznanych za pomniki przyrody – wskazano na konieczność oznaczenia tych drzew taśmą ostrzegawczą na czas realizacji inwestycji.

Odpowiedni poziom ochrony fauny zagwarantowano poprzez warunek w punkcie II.9. kwestionowanej decyzji, w którym określono zasady zapobiegania przypadkowemu uwięzieniu i w konsekwencji śmierci zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia. Szczególny nacisk położono na odpowiednie zabezpieczenie placu budowy, tak aby uniemożliwić spontaniczne przedostanie się małych zwierząt do wykopów i innych miejsc prowadzonych robót ziemnych. Zgodnie z warunkiem określonym w punkcie II.9. specjalista herpetolog zobowiązany jest do

regularnego kontrolowania potencjalnych miejsc bytowania płazów, w tym monitoringu wykopów i innych potencjalnych pułapek powstających w sąsiedztwie planowanych prac. W ramach działań ochronnych, nadzór herpetologiczny będzie odpowiedzialny za montaż płotków herpetologicznych oraz bezpieczne przenoszenie płazów do odpowiednich zbiorników wodnych w przypadku stwierdzenia ich obecności na terenie inwestycji. Warunek ten precyzuje również terminy oraz częstotliwość kontroli terenu budowy przez nadzór przyrodniczy. Z kolei punkty II.10. i II.11. decyzji RDOŚ dotyczą ochrony ichtiofauny. Określają zasady prowadzenia prac budowlanych ingerujących w koryta cieków, a w przypadku stwierdzenia występowania piskorza *Misgurnus fossilis* i węgorza *Anguilla anguilla* – nakazują wstrzymanie prac do czasu zakończenia tarła i inkubacji ikry tych gatunków.

W celu ograniczenia negatywnego oddziaływania inwestycji na awifaunę, w punkcie III.3. decyzji RDOŚ nałożono obowiązek zastosowania odpowiednich zabezpieczeń chroniących ptaki przed kolizjami z przeszkłonymi wiatami przystankowymi. Warunek ten został dodatkowo zmodyfikowany w trakcie postępowania odwoławczego (punkt 8 niniejszej decyzji), uwzględniając konieczność zastosowania pionowych pasów na przezroczystych powierzchniach, co ma na celu zwiększenie ich widoczności i skuteczności ochrony ptaków przed zderzeniami. W punkcie II.7. decyzji RDOŚ wskazano również termin prowadzenia wycinki poza okresem lęgowym ptaków, tj. w terminie od 16 października do końca lutego, co ma na celu uniknięcie płoszenia ptaków w tym newralgicznym okresie oraz zminimalizowanie ryzyka straty lęgów w okresie rozrodu awifauny. Dodatkowo podczas postępowania odwoławczego dokonano modyfikacji punktu II.8 decyzji RDOŚ (punkt 5 niniejszej decyzji), dotyczącego kontroli obiektów inżynieryjnych oraz drzew biocenotycznych wykorzystywanych jako miejsca lęgowe i schronienia. Obiekty inżynieryjne mogą być również wykorzystywane przez ptaki, dlatego w ramach tej zmiany GDOŚ rozszerzył zakres nadzoru przyrodniczego, włączając do zespołu specjalistę ornitologa.

W sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, w punkcie III.4., wskazano również na konieczność zaprojektowania rozwiązań zapewniających swobodną migrację fauny (płazów i małych ssaków), które skutecznie zminimalizują efekt bariery. Zobowiązano wnioskodawcę do przystosowania licznych obiektów do pełnienia przez nie funkcji przejść dla małych zwierząt, co dodatkowo będzie skutkowało zmniejszeniem śmiertelności wśród migrującej fauny. Treść tego punktu (III.4.) została częściowo zreformowana w trakcie postępowania odwoławczego przez dodanie jednego obiektu mostowego i dostosowanie jego parametrów do przejścia zintegrowanego z ciekim (punkt 9 niniejszej decyzji). Dodatkowo w celu wyeliminowania ryzyka powstawania pułapek dla zwierząt, w punkcie III.2. decyzji RDOŚ przewidziano działania minimalizujące polegające na zabezpieczeniu studni, niecek wpadowych oraz innych podobnych obiektów, a także wprowadzono obowiązek zastosowania konstrukcji umożliwiających zwierzętom samodzielne wydostanie się na zewnątrz (tzw. konstrukcji ucieczkowych). Ponadto wśród zaplanowanych działań minimalizujących w punkcie III.1. decyzji RDOŚ wskazano na konieczność odpowiedniego zabezpieczenia wzmocnień dna i brzegów cieków, szczególnie w rejonie przepustów oraz obiektów pełniących funkcje ekologiczne. Ma to na celu ograniczenie negatywnego wpływu inwestycji na środowisko wodne oraz na organizmy związane z siedliskami wodno-błotnymi.

Ponadto RDOŚ w Katowicach nałożył warunek dotyczący zaprojektowania ekranów akustycznych i tłumików przyszynowych (III.5.), które mają zredukować hałas powstały w wyniku eksploatacji inwestycji oraz ograniczyć uciążliwości na terenach chronionych akustycznie w sąsiedztwie linii kolejowej. Warunek ten został zmodyfikowany w punkcie 10 niniejszej decyzji, z uwagi na aktualizację zaplanowanych do realizacji ekranów akustycznych i absorberów przyszynowych/płyt przejazdowych, podaną przez wnioskodawcę w piśmie z 30 czerwca 2025 r.

Inwestycja zlokalizowana jest poza obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, brak jest również stanowisk archeologicznych będących w kolizji z analizowaną linią kolejową.

Ad. 2.

Odpowiadając na zarzut przytoczony w tym punkcie należy wyjaśnić, że analiza dokumentacji sprawy na etapie postępowania odwoławczego, w tym kip oraz jej uzupełnień, wykazała, że obrazuje ona w sposób pełny i wiarygodny stan faktyczny sprawy, nie wskazując jednocześnie przesłanek, o których mowa w art. 63 u.o.o.ś., które uzasadniałyby konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko względem planowanego przedsięwzięcia.

W nawiązaniu do rodzaju i skali planowanego przedsięwzięcia, teren przewidziany pod jego realizację obejmuje w przeważającej mierze obszary już użytkowane i zagospodarowane w wyniku działalności człowieka. Prace budowlane planowane w ramach przedsięwzięcia będą prowadzone w całości w istniejącym śladzie linii kolejowej, co znacząco ograniczy ingerencję w środowisko przyrodnicze i pozwoli na zachowanie jego istniejących elementów w niezmienionym stanie. Realizacja inwestycji nie spowoduje wprowadzenia nowych elementów liniowych.

W kwestii powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań rozpatrywanej inwestycji z przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z informacjami przedstawionymi w kip, na etapie realizacji inwestycji oddziaływania skumulowane, takie jak emisja hałasu i zanieczyszczeń do powietrza, wynikać będą głównie z pracy środków transportu, maszyn budowlanych i ciężkiego sprzętu. Oddziaływania te będą się przemieszczać wraz z frontem robót, co powoduje, że ich charakter będzie okresowy – uciążliwości ustaną wraz z zakończeniem prac budowlanych. Ponadto dobra organizacja pracy znacznie ograniczy kumulację negatywnych oddziaływań.

Skumulowane oddziaływanie na etapie eksploatacji przedsięwzięcia dotyczyć będzie głównie emisji hałasu, co zostało uwzględnione w przedłożonej przez wnioskodawcę analizie akustycznej – w celu oceny skumulowanego oddziaływania hałasu wnioskodawca uwzględnił w modelu akustycznym źródła hałasu pochodzące z linii kolejowej nr 139, drogi krajowej nr 1, drogi krajowej nr 81 oraz drogi wojewódzkiej nr 935.

Odnosząc się do kwestii różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi, GDOŚ w pierwszej kolejności wyjaśnia, że zarówno

wnioskodawca, jak i RDOŚ w Katowicach szczególną uwagę poświęcili zapewnieniu drożności szlaków migracyjnych lokalnej fauny, a wyniki tych analiz organ pierwszej instancji uwzględnił w sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r., formułując obowiązki zastosowania rozwiązań minimalizujących potencjalne oddziaływanie. Na odcinkach przebiegających przez korytarze ekologiczne, takie jak doliny cieków wodnych (przykładem może być ciek Stara Dokawa), RDOŚ w Katowicach zobowiązał wnioskodawcę do dostosowania przepustu, tak aby pełnił funkcję przejścia dla małych zwierząt. Przebudowa istniejącej infrastruktury kolejowej, w tym obiektów mostowych, obejmie budowę nowych obiektów w miejscach obecnie istniejących. Zachowany zostanie swobodny przepływ wód oraz drożność lokalnych tras migracyjnych zwierząt związanych z ciekami wodnymi. Warunki dotyczące prowadzenia prac na ciekach wodnych, w tym wytyczne dotyczące m.in. umacniania skarp i brzegów cieków oraz dostosowania przepustów do funkcji przejść dla zwierząt, zostały określone w punktach II.10., II.11. i III.4. sentencji zaskarżonej decyzji, a następnie częściowo doprecyzowane przez GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie 9 sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

W aneksie nr 2 do kip przedstawiono szczegółową metodykę oraz harmonogram przeprowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej, odnoszące się do poszczególnych grup organizmów. Przeprowadzona inwentaryzacja umożliwiła zebranie pełnych i wiarygodnych danych na temat środowiska przyrodniczego na terenie planowanego przedsięwzięcia oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie. W dokumentacji sprawy, w tym na załącznikach mapowych oraz w wykazach tabelarycznych, przedstawiono wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, obejmujące m.in. identyfikację chronionych siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin, grzybów i zwierząt, a także przebieg korytarzy migracyjnych.

Z informacji zawartych w kip wynika, że planowana inwestycja nie koliduje i nie wpływa negatywnie na cenne siedliska przyrodnicze, ani na stanowiska chronionych gatunków roślin. Miejsca ich występowania nie będą podlegać niszczeniu. W trakcie analizy oddziaływania na faunę GDOŚ wziął pod uwagę, że przeprowadzone na potrzeby realizacji inwestycji badania inwentaryzacyjne wykazały, że w zasięgu jej oddziaływania występują liczne grupy zwierząt charakteryzujące się zróżnicowaną ekologią. Sprzyja temu liniowy charakter inwestycji, umożliwiający powstawanie stref otwartych oraz ekotonowych. Zlokalizowane w granicach i sąsiedztwie inwestycji siedliska przyrodnicze, takie jak tereny otwarte, lasy, zadrzewienia czy zbiorniki wodne, stanowią m.in. stanowiska lęgowe ptaków, owadów i płazów, miejsca spontanicznego bytowania gatunków ssaków, a także obszary żerowiskowe, szczególnie istotne dla nietoperzy i ptaków drapieżnych. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja inwestycji nie doprowadzi do zmniejszenia przydatności wspomnianych siedlisk ani nie ograniczy ich wykorzystania przez zinwentaryzowane gatunki zwierząt. Ponieważ inwestycja będzie realizowana w istniejącym śladzie infrastruktury kolejowej, nie spowoduje istotnych zmian w sposobie użytkowania terenu, który obecnie podlega czynnej antropopresji. Natomiast w oparciu o wyniki badań fauny, dla zapewnienia możliwie skutecznej ochrony tym gatunkom, które mogą być narażone na oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia, w sentencji zaskarżonej decyzji zobowiązano

wnioskodawcę do zastosowania szeregu rozwiązań minimalizujących ten wpływ. Rozwiązania takie sformułowano m.in. w następujących punktach decyzji RDOŚ w Katowicach:

- II.3. (zmodyfikowanym w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji) dotyczącym m.in. ochrony cieków wodnych wraz z ich obudową biologiczną, zbiorników wodnych, terenów podmokłych, a także stanowisk rozrodu płazów oraz siedlisk chronionych gatunków zwierząt, poprzez zakaz lokalizowania w ich pobliżu elementów infrastruktury budowlanej (np. zapleczy budowy, baz materiałowo-sprzętowych);
- II.9., II.10. oraz II.13. (częściowo zmodyfikowanym w punkcie 7 sentencji niniejszej decyzji) – określających postępowanie w przypadku przedostania się zwierząt na teren budowy i zobowiązujących inwestora do zamontowania tymczasowego wyгородzenia, a także wskazujących na konieczność prowadzenia poszczególnych prac związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nadzorem przyrodniczym;
- III.1. – odnoszącym się do projektowych rozwiązań technicznych stosowanych podczas prac prowadzonych w obrębie koryt cieków.

Analiza lokalizacji, zakresu oraz skali planowanego przedsięwzięcia pozwala wykluczyć możliwość oddziaływania prowadzonych prac budowlanych na cele środowiskowe wyznaczone dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) bezpośrednio związanych z obszarem realizacji inwestycji. Potencjalne oddziaływania będą miały charakter lokalny i krótkotrwały, a zakres ingerencji będzie ograniczony do przebudowy istniejących przepustów i obiektów mostowych oraz prac porządkowych w ich bezpośrednim otoczeniu. Wśród koniecznych do zastosowania działań minimalizujących znalazły się także obowiązki wynikające z punktu II.2. decyzji organu pierwszej instancji, dotyczące lokalizacji zaplecza budowy oraz zasad przechowywania, usuwania i neutralizacji substancji i materiałów niebezpiecznych w sposób uniemożliwiający ich przedostanie się do środowiska wodnego. Na podstawie analiz przedstawionych przez wnioskodawcę, opartych na wynikach badań wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów kolejowych można wykluczyć negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na cieki wodne na etapie jego eksploatacji. Planowana inwestycja nie spowoduje zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych określonych w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły, w tym dla JCWP przecinanych przez trasę linii kolejowej.

Analizując wpływ inwestycji na tereny leśne i zadrzewienia, GDOŚ uwzględnił zakres wycinki przedstawionej w dokumentacji. Zaplanowana w fazie realizacji inwestycji wycinka drzew i krzewów będzie ograniczona do niezbędnych miejsc, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1247, ze zm.), dalej r.u.l.k. W sąsiedztwie planowanej inwestycji zidentyfikowano cenne zadrzewienia, m.in. te wchodzące w skład Alei Dębowej przy ulicy Myśliwskiej i Łowieckiej w Pszczynie. Drzewa tworzące tę aleję zostaną specjalnie oznaczone i zabezpieczone, zgodnie z warunkiem określonym w pkt II.4. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, który został

doprecyzowany na etapie postępowania odwoławczego (punkt 2 sentencji niniejszej decyzji). Dodatkowo drzewa znajdujące się w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, również będą musiały być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w sposób określony w punkcie II.5. sentencji zaskarżonej decyzji, zmodyfikowanym w punkcie 3 sentencji niniejszej decyzji. Wycinka drzew będzie przeprowadzona jedynie w przypadkach, gdy usytuowanie drzew będzie niezgodne z wymaganiami r.u.l.k. W ramach ochrony walorów przyrodniczych w sąsiedztwie linii kolejowej oraz ochrony występującej tam fauny, podejmowane będą dodatkowe działania minimalizujące wpływ wycinki drzew i krzewów. Wycinka ta oraz usuwanie roślinności szuwarowej będzie prowadzone wyłącznie poza sezonem lęgowym ptaków, tj. od października do lutego, zgodnie z warunkiem określonym w punkcie II.7. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, częściowo zmodyfikowanym w toku postępowania odwoławczego (punkt 4 sentencji niniejszej decyzji). W przypadku rozbiórki lub modernizacji obiektów inżynierskich, działania te będą realizowane pod nadzorem ornitologa i chiropterologa (pkt II.13. sentencji zaskarżonej decyzji). Wycinka starych drzew dziuplastych będzie poprzedzona kontrolą entomologa i chiropterologa (pkt II.8. sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r.). Działania te zminimalizują wpływ wycinki oraz prac rozbiórkowych na ptaki, nietoperze i bezkręgowce związane z martwym drewnem. Ponadto ewentualne wiaty przystankowe i ekrany akustyczne z przezroczystych materiałów zostaną zabezpieczone w sposób minimalizujący ryzyko kolizji ptaków (pkt III.3. sentencji zaskarżonej decyzji, zmodyfikowany w punkcie 8 sentencji niniejszej decyzji).

W kwestii emisji związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia, jak wskazano w kip, na tym etapie wystąpi emisja hałasu oraz gazów i pyłów do powietrza związana głównie z prowadzeniem prac budowlanych, ruchem pojazdów oraz pracą maszyn i sprzętu budowlanego. Powyższe uciążliwości ustąpią po zakończeniu prac budowlanych, nie powodując trwałych zmian w środowisku.

Natomiast odnosząc się do emisji powstających podczas eksploatacji inwestycji, zgodnie z informacjami podanymi w dokumentacji, jej funkcjonowanie związane będzie z emisją hałasu. W celu ochrony przed hałasem terenów chronionych akustycznie w sąsiedztwie LK 148, emitowanym w związku z eksploatacją inwestycji, RDOŚ w Katowicach nałożył na wnioskodawcę obowiązek zaprojektowania ekranów akustycznych (pkt III.5. sentencji zaskarżonej decyzji zmodyfikowany punktem 10 sentencji niniejszej decyzji). Po przeanalizowaniu przedstawionych w przedłożonej dokumentacji wyników obliczeń propagacji hałasu oraz map propagacji hałasu stwierdzono, że planowana inwestycja nie powinna spowodować przekroczenia poziomów hałasu wyznaczonych na mocy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), dalej r.d.p.h.ś.

Rozpatrywany odcinek LK 148 jest zelektryfikowany, w związku z czym nie stanowi źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza. Okazjonalnie emisja zanieczyszczeń atmosferycznych może występować w sytuacjach, w których wykorzystywane będą pojazdy napędzane olejem napędowym, takie jak pociągi utrzymaniowe i naprawcze. Będzie to związane z niewielkimi emisjami typowych zanieczyszczeń komunikacyjnych powstających w wyniku spalania paliw:

dwutlenku azotu, tlenku węgla, dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz węglowodorów alifatycznych i aromatycznych, w tym benzenu. Należy jednak podkreślić, że będą to sytuacje sporadyczne i niemające wpływu na jakość powietrza w rejonie lokalizacji przedsięwzięcia, zatem emisja zanieczyszczeń wprowadzonych do powietrza w związku z funkcjonowaniem inwestycji nie powinna spowodować przekroczenia dopuszczalnych wartości określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 845).

W kip wskazano, że poważne awarie mogą wystąpić wzdłuż analizowanego odcinka linii, na placu i zapleczu budowy oraz drogach i obiektach w otoczeniu terenu kolejowego. Do zanieczyszczenia środowiska może dojść w wyniku niekontrolowanego zrzutu substancji niebezpiecznej do środowiska w następstwie katastrofy kolejowej, wycieków lub rozsypywania transportowanych substancji niebezpiecznych na całej trasie, będących konsekwencją usterek technicznych i eksploatacyjnych, w tym nieszczelności np. zaworów, opakowań itp. lub wycieków paliwa lub innych płynów eksploatacyjnych z pojazdów trakcyjnych, pojazdów samochodowych oraz maszyn budowlanych. Działania ratownicze w przypadku ewentualnych poważnych awarii będą polegały na neutralizacji i usunięciu źródła zagrożenia oraz zminimalizowanie strat spowodowanych awarią i ukierunkowane będą na ograniczenie skali i stopnia zagrożenia. Usunięcie skutków awarii ukierunkowane będzie na przywrócenie stanu środowiska do stanu sprzed awarii i polegać będzie na zneutralizowaniu substancji niebezpiecznej, zebraniu i oczyszczeniu warstwy zanieczyszczonego gruntu lub warstwy zanieczyszczonych wód oraz rekultywacji terenu.

Realizacja i funkcjonowanie planowanej inwestycji wiązać się będzie także z powstawaniem odpadów, w tym niebezpiecznych. Wytworzone odpady będą magazynowane w sposób selektywny, w wyznaczonych miejscach, z zastosowaniem odpowiednich kontenerów i pojemników, a następnie przekazywane uprawnionym podmiotom do odzysku lub unieszkodliwienia. Ponadto w celu ochrony środowiska wodno-gruntowego RDOŚ w Katowicach nałożył w punkcie II.2. sentencji decyzji z 30 czerwca 2023 r. warunek nakazujący magazynowanie odpadów niebezpiecznych na szczelnym lub izolowanym (np. matą gumową) podłożu, w szczelnych, zamykanych i opisanych pojemnikach, odpornych na działanie magazynowanych w nich substancji oraz w miejscu zabezpieczonym przed działaniem czynników atmosferycznych i ingerencją osób nieupoważnionych.

Biorąc pod uwagę usytuowanie przedsięwzięcia uwzględniające obszary wymienione w art. 63 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś., GDOŚ informuje, że przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarami:

- wodno-błotnymi, innymi obszarami o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliskami łągowymi oraz ujściami rzek;
- wybrzeży i środowiskami morskimi;
- górskimi;

- wymagającymi specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarami Natura 2000, oraz pozostałymi formami ochrony przyrody – najbliższy obszar Natura 2000, tj. ostoja „Dolina Górnej Wisły”, zlokalizowany jest w odległości ok. 5,4 km na południe od granic przedsięwzięcia;
- o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
- przylegającymi do jezior;
- ochrony uzdrowiskowej.

W rejonie Branica-Czarków LK 148 przecina kompleks leśny Lasów Pszczyńskich. Dodatkowo w rejonie inwestycji znajdują się liczne zbiorniki wodne, a największe z nich to jezioro Śmieszek (ok. 60 m od osi torowiska, km 20,400) oraz zbiornik wodny bez nazwy (ok. 80 m od osi torowiska, km 7,074).

Część modernizowanej LK 148 znajduje się w obszarze, gdzie standardy jakości środowiska (pyłu zawieszonego PM_{2,5}) zostały przekroczone, jednakże przebudowa linii kolejowej zelektryfikowanej nie będzie miała negatywnego wpływu na jakość powietrza atmosferycznego w rejonie eksploatacji inwestycji.

Dokumentacja oraz decyzja RDOŚ w Katowicach zawierają również analizę kryteriów wymienionych w 63 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś., jednakże, jak słusznie zauważyły strony w odwołaniach, w kip brakuje odniesienia się do kryterium podanego w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. a u.o.o.ś., czyli informacji dotyczących rodzaju, cech i skali możliwego oddziaływania wynikającego z zasięgu oddziaływania – obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać. RDOŚ w Katowicach również nie odniósł się do ww. kryterium w decyzji, jednakże, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter inwestycji oraz fakt, że jest to inwestycja istniejąca, a prowadzone postępowanie dotyczy tylko jej przebudowy, GDOŚ stwierdza, iż ww. uchybienie nie stanowi podstawy do uchylenia decyzji w całości.

Organ drugiej instancji, po wnikliwej analizie dokumentacji sprawy, nie zgadza się z zarzutem, że informacje przedstawione w kip są niewystarczające do rezygnacji z oceny oddziaływania na środowisko. Zdaniem GDOŚ przedłożona kip wraz z jej uzupełnieniami w pełni pozwalają na analizę oddziaływań planowanego przedsięwzięcia we wszystkich aspektach środowiskowych. Podkreślenia wymaga fakt, iż sprawa dotyczy istniejącej linii kolejowej, a w ramach zamierzenia planuje się jedynie jej przebudowę, w celu osiągnięcia parametrów projektowych. Realizacja zamierzenia poprawi również bezpieczeństwo, komfort podróżowania oraz skrócenie czasu przejazdu na rozpatrywanym odcinku.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza uwzględniając kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. Z treści decyzji RDOŚ w Katowicach z 30 czerwca 2023 r. wynika, że organ pierwszej instancji przy wydawaniu stanowiska uwzględnił ww. kryteria. GDOŚ również przeanalizował dokumentację i stwierdza, iż materiał dowodowy w sprawie jest wystarczający do odstąpienia od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 u.o.o.ś., organ pierwszej instancji zwrócił się o opinie co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko do

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Oba organy opiniujące, po uwzględnieniu wszystkich uwarunkowań zawartych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., wydały opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, argumentując to m.in. charakterem i skalą przedsięwzięcia oraz zastosowaniem przez wnioskodawcę rozwiązań technologicznych minimalizujących wpływ inwestycji na środowisko.

Ad. 3.

W odpowiedzi na zarzut stron, że zgromadzony materiał dowodowy jest niepełny, zawiera nieprawdziwe informacje oraz niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego i prawnego sprawy, a w postępowaniu naruszono obowiązujące przepisy prawa, GDOŚ informuje, że szczegółowo i wnikliwie przeanalizował całą dokumentację sprawy, w tym kip i jej uzupełnienia i stwierdził, że materiał dowodowy jest kompletny, rzetelny i spójny z rzeczywistym stanem faktycznym. Zarówno organ pierwszej, jak i drugiej instancji prowadził postępowanie zgodnie z zasadami k.p.a. (z art. 7, 8 i 10 k.p.a.). W toku postępowania pierwszoinstancyjnego RDOŚ w Katowicach trzykrotnie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji i dopiero w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy wydał decyzję z 30 czerwca 2023 r. Na etapie postępowania drugoinstancyjnego GDOŚ ponownie przeanalizował cały materiał dowodowy i uznał, że konieczne jest wyjaśnienie zagadnień dotyczących m.in. zakresu inwestycji, emisji hałasu i drgań związanych z funkcjonowaniem planowanej LK 148 oraz kwestii związanych z ochroną przyrody. W rezultacie pismami z 23 lipca 2024 r., 27 stycznia 2025 r. i 27 maja 2025 r. wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień w tym zakresie. Organ drugiej instancji szczegółowo przeanalizował odpowiedzi złożone przez wnioskodawcę i uznał, że w sposób wyczerpujący odnoszą się do poruszanych w wezwaniach kwestii, jak również, wraz z resztą dokumentacji, stanowią kompletny materiał dowodowy, pozwalający na analizę sprawy w każdym aspekcie. Brak jest zatem podstaw do uznania zarzutu strony o niepełności zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Ponadto przed wydaniem niniejszej decyzji GDOŚ, zgodnie z dyspozycją art. 10 k.p.a., zawiadomieniem z 9 lipca 2025 r. poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, jednakże żadna ze stron nie wykazała zainteresowania sprawą, nie zapoznała się z dokumentacją oraz nie złożyła żadnych uwag lub wniosków.

GDOŚ nie zgadza się z zarzutem stron o nierzetelności czy nieprawdziwości informacji zawartych w dokumentacji – zdaniem organu odwoławczego brak jest konkretnych podstaw do takiego twierdzenia. Strony w zarzucie nie podają również konkretnych argumentów, które wyjaśniałyby, na czym polega niepełność materiału dowodowego lub jakie informacje zawarte w dokumentacji są nieprawdziwe, dlatego GDOŚ nie ma możliwości precyzyjnie odpowiedzieć na ten zarzut.

W odniesieniu do naruszenia obowiązujących przepisów prawa przez RDOŚ w Katowicach w prowadzonym postępowaniu, GDOŚ informuje, że wnikliwie przeanalizował dokumentację oraz przeprowadzone przez RDOŚ w Katowicach postępowanie pod kątem przepisów

wskazanych w k.p.a. oraz u.o.o.ś. i nie stwierdził uchybień, które mogłyby być podstawą do uchylenia decyzji z 30 czerwca 2023 r. GDOŚ uznał zatem, że RDOŚ w Katowicach przeprowadził postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Ad. 4.

W nawiązaniu do zarzutu nieprzeanalizowania przez RDOŚ w Katowicach wszystkich możliwych oddziaływań przedmiotowej inwestycji na środowisko, GDOŚ wskazuje, iż zgodnie z informacjami podanymi w kip, skumulowane oddziaływanie dotyczyć będzie głównie emisji hałasu. W przedłożonej analizie akustycznej uwzględniono źródła hałasu, które mogą powodować kumulowanie się tejże emisji, tj. ruch pociągów na linii kolejowej nr 139 oraz ruch pojazdów lekkich i ciężkich na drogach krajowych nr 1 i 81 oraz na drodze wojewódzkiej nr 935, co zostało opisane na stronach 100-102 kip. Jak podano w kip, do określenia emisji od dróg przeprowadzono analizę ruchową z podziałem zakresu inwestycji na poszczególne odcinki. Dla analizy hałasu drogowego wyznaczono odpowiednie parametry ruchowe średniego godzinowego natężenia ruchu z podziałem na porę dzienną i nocną oraz podziałem na klasę lekką oraz klasę ciężką. Do kategorii pojazdów lekkich zaliczono samochody osobowe i dostawcze, natomiast do kategorii pojazdów ciężkich zaliczono samochody ciężarowe, samochody ciężarowe z przyczepą, autobusy i motocykle. Parametry ruchowe, które zostały podane w tabeli 31, umieszczonej na stronie 102 kip, stanowiły podstawę do obliczeń emisji hałasu skumulowanego. Wnioskodawca zatem przedstawił wpływ przedsięwzięć znajdujących się w obszarze przedmiotowej inwestycji, których oddziaływania mogą prowadzić do skumulowanej emisji, a RDOŚ w Katowicach przeanalizował przedłożoną przez wnioskodawcę analizę akustyczną w tym zakresie i nie znalazł żadnych nieprawidłowości. Na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ ponownie przeanalizował zagadnienie oddziaływania skumulowanego dotyczące planowanego przedsięwzięcia i nie stwierdził uchybień w tym zakresie. W związku z powyższym zarzut podniesiony w tym zakresie należy uznać za bezzasadny.

Ad. 5.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku w dokumentacji sprawy oceny wpływu drgań i hałasu na środowisko, GDOŚ wskazuje, że na stronie 87 kip podano, iż w celu oceny emisji drgań powodowanych przez przejazdy pociągów na linii kolejowej objętej planowaną inwestycją przeanalizowano wyniki uzyskane w ramach odrębnego sprawozdania z badania oceny wpływu drgań przekazywanych przez podłoże na budynki oraz w celu ustalenia wielkości wpływów dynamicznych na ludzi przebywających w budynkach zgodnie z normami: PN-85/B-02170 Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki i PN-88/B-02171 Ocena wpływu drgań na ludzi w budynkach, wykonanymi przez Instytut Mechaniki Budowli – Laboratorium Badania Odkształceń i Drgań Budowli Politechniki Krakowskiej. W ramach ww. sprawozdania analizowano wpływ drgań wywołanych przez inną linię kolejową – zmodernizowaną linię kolejową nr 1, dalej LK 1, na odcinku Skierniewice-Łódź o natężeniu ruchu około 200 przejazdów na dobę na budynek jednorodzinny położony w odległości około 32 m od linii kolejowej. Biorąc pod uwagę parametry LK 1, stwierdzono, że dane te będą reprezentatywne do oceny emisji drgań dla planowanej LK 148.

W ramach oceny dla LK 1 każdorazowo mierzono drgania w trzech kierunkach: dwóch poziomych wzajemnie względem siebie prostopadłych x i y, oraz pionowym z. Kierunki x i y były zgodne z osiami rzutu poziomego budynku, przy czym kierunek x był zgodny z kierunkiem propagacji drgań, tj. był prostopadły do osi linii kolejowej. Kierunek y był równoległy do osi linii kolejowej. Za pomocą akcelerometrów zarejestrowano 27 przebiegów czasowych drgań wywołanych przejazdami poszczególnych przejazdów pociągów. Przebiegi te były następnie poddawane analizom w celu oceny wpływu drgań na budynki oraz na ludzi przebywających w budynkach, zgodnie z polskimi normami PN-85/B-02170 oraz PN-88/B-02171. Na podstawie przedstawionych w sprawozdaniu przebiegów czasowych przyspieszenia drgań z czujników w płaszczyźnie poziomej, usytuowanej na fundamencie budynku w poziomie terenu zgodnie z normą PN-85/B-02170 oraz oceny wpływu drgań na konstrukcję budynku za pomocą skali SWD, stwierdzono, że drgania analizowanego budynku są nieodczuwalne dla jego konstrukcji i nie będą powodować przyspieszonego zużycia jego konstrukcji. W przypadku analizy i oceny wpływu drgań na ludzi na podstawie wyników pomiarów pionowych i poziomych drgań stropów zgodnie z normą PN-88/B-02171 również stwierdzono brak przekroczeń progu odczuwalności drgań przez ludzi.

W związku z powyższym wnioskodawca przyjął, że skoro na LK 148 będą poruszać się składy o podobnej prędkości oraz strukturze rodzajowej pociągów pasażerskich i towarowych jak na LK 1, drgania powodowane przez przejazdy taboru kolejowego nie będą miały wpływu na konstrukcje sąsiadujących z liniami kolejowymi budynków oraz nie przekroczą progu odczuwalności drgań na ludzi przebywających w budynkach.

Ponadto wnioskodawca wskazał, że w ramach modernizacji LK 148 zmniejszenie wpływu drgań zostanie zapewnione poprzez zastosowanie nowych szyn nieposiadających uszkodzeń (np. wybuksowań, złuszczeń, zużycia falistego, zagnieceń, pęknięć itp.), utwardzenie podbudowy toru oraz zastosowanie mocowania sprężystego szyn.

Obliczenia propagacji hałasu przenikającego do środowiska wykonano przy zastosowaniu programu SoundPLAN 8.2. Użyty model emisji oparty jest na metodyce opisanej w normie PN-ISO 9613-2:2002 Akustyka – Tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej – Ogólna metoda obliczania.

Do oceny oddziaływania akustycznego planowanej LK 148 wykorzystano holenderską metodykę RMR'2002, która do czasu wdrożenia przez dany kraj członkowski własnej metodyki, jest zalecana do stosowania przez dyrektywę 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. jako oficjalna metoda do wyznaczania hałasu generowanego przez pojazdy szynowe. Obliczenia akustyczne dla stanu projektowanego wykonano w siatce obliczeniowej o rozmiarze 10 m na wysokości 4 m nad poziomem terenu oraz w punktach kontrolnych zlokalizowanych przy najbliższej zabudowie mieszkaniowej. Ocena poziomu hałasu przeprowadzona została dla hałasu kolejowego dla fazy eksploatacji inwestycji z uwzględnieniem pory dziennej i nocnej. W obliczeniach uwzględniono obiekty ekranujące: istniejące obiekty na terenie inwestycji oraz zabudowę mieszkaniową oraz inną niż mieszkaniową w otoczeniu inwestycji. Do analizy przyjęto natężeniu ruchu na LK 148 podane w tabeli 17 (strona 67 kip). Wykonana symulacja pozwoliła uzyskać prognozowane

poziomy hałasu na elewacjach budynków chronionych akustycznie zlokalizowanych w pierwszej linii zabudowy. Przeprowadzono także obliczenia hałasu w siatce punktów, których wyniki przedstawiono w formie izolinii dopuszczalnych poziomów hałasu.

Podczas analizy przedłożonej przez wnioskodawcę dokumentacji GDOŚ stwierdził, iż informacje zawarte w kip oraz jej uzupełnieniach, w tym ww. ocena emisji drgań oraz analiza akustyczna, wymagają doprecyzowania, dlatego wezwał wnioskodawcę pismem z 23 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL.4, do złożenia dodatkowych wyjaśnień. W ww. wezwaniu GDOŚ zwrócił się o wyjaśnienie, czy w związku z planowanym wykorzystywaniem na etapie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia urządzeń i maszyn budowlanych wymienionych na stronie 64 kip (tj. m.in.: walca wibracyjnego, spycharki, ręcznych kruszarek do betonu i młotów, maszyn do zagęszczenia), prognozuje się przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu i w konsekwencji przewiduje się stosowanie tymczasowych środków minimalizujących ponadnormatywne oddziaływanie wraz z przesuwaniem się frontu robót. Ponadto GDOŚ wezwał również do wyjaśnień w zakresie emisji drgań, tj. do uzasadnienia przyjęcia odległości wynoszącej 15 m od osi toru jako zasięgu strefy wpływu drgań na budynki oraz ludzi w nich przebywających oraz wyjaśnienia, dlaczego w Aneksie nr 2 do kip odstępiono od pierwotnego planu osadzania pali metodą wiertniczą w przypadku bliskiego sąsiedztwa zabudowy mieszkaniowej. Zgodnie z odpowiedzią wnioskodawcy, na etapie budowy przestrzegane będzie planowanie prac budowlanych i montażowych, tak aby na terenach zabudowy mieszkaniowej ich uciążliwość występowała przez jak najkrótszy okres poprzez wykorzystanie maszyn budowlanych w dobrym stanie technicznym oraz lokalizowanie baz materiałowych, zapleczy budowy, parkingów sprzętu i maszyn z dala od terenów chronionych akustycznie, dzięki czemu nie prognozuje się przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu i w konsekwencji nie przewiduje się stosowania tymczasowych środków minimalizujących. W odniesieniu do emisji drgań wnioskodawca odpowiedział, że odległość 15 m, którą wskazano jako zasięg strefy wpływu drgań na budynki oraz ludzi w nich przebywających na etapie realizacji przedsięwzięcia była omyłką pisarską. Prawidłowa odległość, zgodnie z normą PN-B-02170:2016-12 dotyczącą oceny szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki, wynosi 20 m i jest to odległość, w której można pominąć wpływ drgań przekazywanych przez podłoże na budynek, jeśli amplituda przyspieszeń ruchu poziomego podłoża w miejscu posadowienia budynku nie przekracza $0,05 \text{ m/s}^2$. Wnioskodawca wskazał też, iż wykonane badania geologiczno-inżynierskie wskazują, że na całym odcinku objętym projektem istnieją budynki znajdujące się w odległości do 20 m od toru, co zgodnie z zasadą ostrożności wobec normy PN-B-02170:2016-12 uzasadnia potrzebę osadzania fundamentów palowych metodą wiertniczą. Zagadnienie to dotyczy 15 słupów (w 6 lokalizacjach). Wnioskodawca wskazał również, że przyjęto technologię osadzania fundamentów palowych poprzez wbijanie w grunt, jako metodę najszybszą do wykonania, natomiast zastosowanie metody wiertniczej będzie stosowane po wykonaniu badań geologicznych, na podstawie których zostanie określona technika osadzania fundamentów palowych do posadowienia konstrukcji wsporczych sieci trakcyjnej. GDOŚ uznał przedłożone przez wnioskodawcę wyjaśnienia za wystarczające. Natomiast w odniesieniu do wpływu drgań i hałasu na środowisko podczas użytkowania linii kolejowej, GDOŚ wezwał wnioskodawcę również w ww.

piśmie z 23 lipca 2024 r. do złożenia dodatkowych wyjaśnień, w tym m.in. do przedłożenia sprawozdań wykonanych przez Instytut Mechaniki Budowli – Laboratorium Badania Odkształceń i Drgań Budowli Politechniki Krakowskiej, jako analogiczne w kontekście oceny wpływu drgań planowanej inwestycji na etapie eksploatacji na budynki oraz ludzi w nich przebywających, uzasadnienia przyjętych założeń dotyczących średniej liczby pociągów oraz średniej liczby wagonów/członów oraz doprecyzowania zakładanej prędkości poruszania się pociągów towarowych. Ponadto pismami: z 27 stycznia 2025 r. oraz z 27 maja 2025 r., GDOŚ ponownie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień w zakresie emisji hałasu, m.in. do wytłumaczenia zasadności posadowienia ekranów akustycznych w sposób zaproponowany w przedłożonej dokumentacji. W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca przedłożył dodatkowe wyjaśnienia oraz wskazał działania podjęte w celu wyeliminowania przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu na granicy nieruchomości chronionych akustycznie, takie jak np. wydłużenie zaprojektowanych ekranów akustycznych i absorberów przyszynowych oraz dodanie nowych ekranów akustycznych, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie 10 sentencji niniejszej decyzji.

Po przeanalizowaniu kip wraz z jej uzupełnieniami (w tym sprawozdań wykonanych przez Instytut Mechaniki Budowli) organ odwoławczy stwierdził, że analiza dotycząca drgań i emisji hałasu od planowanej inwestycji jest wystarczająca i pozwala na rzetelną ocenę wpływu ww. emisji na środowisko w otoczeniu przedmiotowego przedsięwzięcia. W konsekwencji zarzuty podniesione w tym zakresie nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 6.

W nawiązaniu do zarzutu przywołanego w punkcie 6, GDOŚ częściowo podzielił zarzut stron dotyczący nierzetelnie opracowanych map propagacji hałasu, dlatego pismami z 27 stycznia 2025 r. oraz z 27 maja 2025 r. wezwał wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień, dotyczących m.in. dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu na całych terenach nieruchomości, na których znajduje się zabudowa podlegająca ochronie akustycznej. W odpowiedzi na ww. wezwania wnioskodawca przedłożył nową analizę akustyczną wraz z nowymi mapami propagacji hałasu, zawierającymi zmiany w ilości i rozmieszczeniu zabezpieczeń przeciwhałasowych (ekrany, absorbery), zaktualizowane izolinie dopuszczalnych poziomów hałasu oraz aktualizację klasyfikacji terenów chronionych akustycznie. Po zapoznaniu się z nowym materiałem dowodowym GDOŚ uznał, że zaktualizowane mapy przygotowane zostały w sposób prawidłowy, rzetelny i wiarygodny.

Odwołujący zarzucają, że w procedowanym planie zagospodarowania Gminy Suszec dla sołectwa Rudziczka tereny działek nr 2012/131, 850/131, 935/130, 937/119, 939/119, 941/118 i 943/118 w obrębie Rudziczka z terenów rolnych mają zostać zmienione na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a mapy propagacji hałasu opracowane przez wnioskodawcę tego nie uwzględniają. Ponadto mapy nie uwzględniają również wszystkich budynków mieszkalnych, które istnieją w terenie i znajdują się w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji – np. budynek mieszkalny zlokalizowany na działce nr 1633/120 w obrębie Rudziczka przedstawiony został jako „pozostała zabudowa”.

W odpowiedzi na opisany powyżej zarzut, po analizie dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę przy piśmie z 30 czerwca 2025 r., GDOŚ stwierdza, że:

- budynki zlokalizowane na działkach nr 2012/131, 850/131 i 935/130 zostały na mapie propagacji hałasu oznaczone jako zabudowa chroniona akustycznie, ponadto tereny ww. działek zostały oznaczone jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wnioskodawca wprowadził dodatkowe zabezpieczenie terenu działek nr 2012/131, 850/131 i 935/130 poprzez dodanie ekranu akustycznego (E20), w związku z czym przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, zarówno w porze dnia i nocy, na ich terenie nie wystąpi. Parametry i lokalizacje ekranów akustycznych koniecznych do wykonania zostały wskazane w punkcie 10 sentencji niniejszej decyzji (parametry ekranu E20 zostały określone w wierszu 22 tabeli 4);
- działki nr 937/119, 939/119, 941/118 i 943/118, zgodnie z mapą przedłożoną przez wnioskodawcę, jak również na mapie w serwisie www.geoportal.gov.pl, są terenami niezabudowanymi, wykorzystywanymi rolniczo. Zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.) dopuszczalne poziomy hałasu, ustalone w r.d.p.h.ś., dotyczą terenów faktycznie zagospodarowanych. Wnioskodawca zatem nie miał obowiązku obliczania prognozowanego poziomu hałasu na ww. terenach.

W odniesieniu do kwestii niezgodnego z mpzp oznaczenia na mapie działki nr 55/7 w obrębie Rudziczka, (zamiast przeznaczenia pod zabudowę usługową lub usługowo-mieszkaniową teren oznaczono jak rekreacyjno-wypoczynkowy) należy zwrócić uwagę, że ww. działka jest niezagospodarowana, a w związku z tym, jak wyjaśniono wcześniej, podmiot planujący realizację inwestycji nie jest zobowiązany do zabezpieczenia jej terenu przed emisją hałasu. Na marginesie warto jeszcze zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z r.d.p.h.ś. dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych oraz mieszkaniowo-usługowych obowiązują takie same dopuszczalne poziomy hałasu, tj. dla linii kolejowej jest to wartość 65 dB w porze dziennej i 56 dB w porze nocnej, z zastrzeżeniem, że w przypadku niewykorzystywania terenów rekreacyjno-wypoczynkowych zgodnie z ich funkcją w porze nocy nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

Odnosząc się natomiast do kwestii nieuwzględnienia w analizie akustycznej np. budynku mieszkalnego na działce nr 1633/120 w obrębie Rudziczka i oznaczenia go na mapie jako „pozostała zabudowa” GDOŚ zwraca uwagę, że pomimo niewłaściwego zakwalifikowania budynku na mapie teren działki został zaznaczony jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zatem oznaczenie ww. budynku jako „pozostała zabudowa”, zdaniem organu drugiej instancji, można uznać za omyłkę, która nie wpływa na prawidłowość przeprowadzonej analizy akustycznej.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje, zarzut opisany w punkcie 6 GDOŚ uznał za bezzasadny.

Ad. 7.

W kwestii nieprawidłowości wyznaczonych na mapach propagacji hałasu izolinii poziomu hałasu GDOŚ również podzielił ten zarzut, dlatego pismem z 27 stycznia 2025 r. oraz pismem

z 27 maja 2025 r. wezwał wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień w tym zakresie. Podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia w pismach z 22 kwietnia 2025 r. oraz 30 czerwca 2025 r. przedłożył zaktualizowane mapy propagacji hałasu z poprawionymi izoliniami poziomu hałasu. Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją, GDOŚ stwierdził, że izolinie poziomu hałasu na zaktualizowanych mapach zostały naniesione w sposób właściwy i zgodny ze stanem faktycznym, zatem omawiany zarzut pozostaje bezzasadny. Organ odwoławczy nie zgadza się ze stwierdzeniem, że odcinek linii kolejowej pomiędzy boczną ul. Szkolnej w Rudziczce (km 17,114), a ul. Targową w Żorach-Kleszczowie (km 18,600) nie posiada punktów analizy akustycznej, ponieważ na tym odcinku zostały wyznaczone punkty obliczeniowe na elewacjach budynków mieszkalnych.

Ad. 8.

Odnosząc się do stwierdzenia strony, że zasięg emitowanego hałasu i drgań przez obecny ruch pociągów na LK 148 przekracza wyznaczoną strefę oddziaływania 100 m od granic terenu inwestycji, GDOŚ informuje, że na mapie przedłożonej przez wnioskodawcę (zatytułowanej „Mapa z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz przewidywanym obszarem, na który przedsięwzięcie będzie oddziaływać”) zaznaczony został zarówno przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, jak również obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. Zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 3a u.o.o.ś., na mapie należało zaznaczyć przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie wraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie oraz wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1 u.o.o.ś., czyli:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Z uwagi na fakt, że na ww. mapie wnioskodawca zaznaczył wyłącznie dwa obszary (tj. realizacji inwestycji oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowana inwestycja), należało uznać, że pozostałe dwa punkty, wskazane w art. 74 ust. 3a pkt 2-3 u.o.o.ś., zawierają się w obszarze 100 m od granic terenu przedsięwzięcia. Tym samym zarzut podniesiony w tym zakresie GDOŚ uznał za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia należy uznać, że krąg stron postępowania w analizowanej sprawie został wyznaczony prawidłowo, tj. zgodnie z dyspozycją art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., dlatego zarzut dotyczący nieprawidłowo ustalonego kręgu stron postępowania również nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 9

Nawiązując do zarzutu braku w aktach sprawy wiarygodnych dowodów potwierdzających prognozowane natężenie ruchu na LK 148 po realizacji inwestycji, organ odwoławczy

informuje, że nie ma podstaw do stwierdzenia, iż podane w dokumentacji prognozowane natężenie ruchu pociągów jest niewiarygodne. GDOŚ zwraca uwagę, że strony w odwołaniach próbują podważyć analizy przedstawione w kip, w tym przyjęte do modelowania prognozy natężenia ruchu pociągów czy analizę akustyczną opracowaną przez wnioskodawcę, jednakże same nie przedłożyły żadnych konkretnych ekspertyz, które potwierdziłyby zasadność stawianych zarzutów. Organ odwoławczy wyjaśnia, że, zgodnie z art. 9 i art. 10 § 1 k.p.a. strony postępowania posiadają określone prawa, takie jak m.in. prawo do udziału w postępowaniu oraz składania uwag i wniosków. Jednocześnie strony mają także obowiązki proceduralne, w szczególności dbania o swój interes procesowy, terminowego odpowiadania na wezwania organu, uzupełniania braków formalnych pism oraz aktywnego udziału w postępowaniu. Stanowisko takie jest zgodne z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, dalej NSA, z 29 września 2017 r., sygn. akt: I OSK 2518/16, w którym wskazano, że: „Zasady ogólne, określone w k.p.a., mają wprawdzie chronić prawa strony w postępowaniu administracyjnym, lecz nie zwalniają strony z dbałości o własne interesy i nie nakładają na organ obowiązku instruowania strony o wyborze sposobu postępowania, czy też udzielania porad prawnych w każdym, możliwym aspekcie”. W związku z powyższym strony powinny świadomie i aktywnie uczestniczyć w postępowaniu, aby skutecznie korzystać z przysługujących im praw oraz wypełniać związane z tym obowiązki. Skoro strony nie przedłożyły żadnych dokumentów, np. analiz akustycznych lub kontrexpertyz, które podważyłyby prawidłowość dokumentacji złożonej przez wnioskodawcę, to należy uznać, że nie dopełniły ciążącego na nich obowiązku aktywnego udziału w postępowaniu i współdziałania w wyjaśnieniu stanu faktycznego, wynikającego z przepisów k.p.a.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego twierdzenia w kip, że „poprawa jakości torów kolejowych znacznie zmniejszy liczbę pociągów towarowych, co będzie miało pozytywny wpływ na klimat akustyczny”, GDOŚ wyjaśnia, że nie znalazł takiego stwierdzenia w dokumentacji sprawy. W aneksie nr 2 do kip znajduje się co prawda stwierdzenie, że: „Z danych ruchowych uzyskanych od Inwestora, tj. PKP PLK S.A. wynika, że w stanie istniejącym (rok 2021) na rozpatrywanym odcinku LK148 kursuje dziennie 9-10 pociągów pasażerskich oraz 10-13 pociągów towarowych. Z prognozy ruchu natomiast wynika, że po realizacji inwestycji będą to odpowiednio 24 pociągi pasażerskie i 6 pociągów towarowych. Na podstawie tych danych, w kontekście poprawy jakości torów kolejowych oraz mając na uwadze znaczne zmniejszenie liczby pociągów towarowych, które pozostają dominującym źródłem hałasu kolejowego stwierdza się, że realizacja inwestycji będzie miała pozytywny wpływ na klimat akustyczny”, przedstawione informacje należy jednak interpretować, że w związku z modernizacją LK 148 ruch pociągów towarowych zostanie zmniejszony, a aspekt ten w zestawieniu z poprawą jakości torów, będzie miał pozytywny wpływ na klimat akustyczny w otoczeniu projektowanej inwestycji.

Biorąc pod uwagę powyższe, zarzuty podniesione w punkcie 9 nie zasługują na uwzględnienie.

Ad. 10

W odpowiedzi na zarzut przytoczony w punkcie 10 (dot. nieokreślenia przez organ pierwszej instancji wymogu zaprojektowania ekranów akustycznych i/lub tłumików przyszynowych w związku z równoległym do tego odcinka przebiegiem torów LK 878 Suszec Rudziczka KWK „Krupiński” i możliwym występowaniem oddziaływań skumulowanych na ww. odcinku), GDOŚ wskazuje, że wezwał wnioskodawcę (pismo z 23 lipca 2024 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL.4) do wyjaśnienia, czy przewiduje się przywrócenie ruchu pociągów na LK 878, a w przypadku planów użytkowania LK 878, do uwzględnienia ruchu pociągów na tej linii w analizie akustycznej w zakresie oddziaływań skumulowanych z przebudowywaną LK 148. Zgodnie z odpowiedzią wnioskodawcy, LK 878 jest linią nieczynną w bardzo złym stanie technicznym, po której od wielu lat nie jest prowadzony ruch kolejowy. LK 878 od km 0,000 do km 0,033 pozostaje w zarządzaniu wnioskodawcy, natomiast dalej tor kolejowy jako LK26 prowadzący do nieczynnej KWK Krupiński jest własnością Spółki Restrukturyzacji Kopalń. W związku z tym pozostawienie czynnego posterunku odgałęźnego Suszec Rudziczka ma umożliwić ewentualnie w przyszłości innemu, zewnętrznemu podmiotowi włączenie się do ruchu kolejowego po LK 148 bez ingerencji w jej infrastrukturę kolejową. Inwestor nie posiada jednak informacji, czy LK 878 będzie w przyszłości wykorzystywana przez potencjalnych użytkowników, natomiast sam nie planuje wykonania jej modernizacji. W związku z tym poza zakresem sprawy jest wykonanie analizy akustycznej dla tej linii – jeżeli inny inwestor będzie planował roboty budowlane na LK 878, to jego obowiązkiem będzie uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego zamierzenia, a co się z tym wiąże, również wykonanie analizy akustycznej skumulowanej emisji hałasu dla LK 878 i LK 148.

W świetle przedstawionych wyjaśnień zarzut podniesiony w punkcie 10 należy uznać za bezzasadny.

Ad. 11 i 12

Strony podnoszą, iż decyzja RDOŚ w Katowicach nie zawiera elementu składowego decyzji administracyjnej, o którym mowa w art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a., tj. oznaczenie strony lub stron. Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a. „jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej”, natomiast zgodnie z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. „jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 k.p.a., z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.”. W przedmiotowej sprawie liczba stron przekracza 10, zatem strony o czynnościach organu pierwszej instancji były informowane za pomocą publicznego obwieszczenia. Zgodnie z orzecznictwem sądowoadministracyjnym „w sytuacji, gdy prawodawca zwolnił organy administracji od obowiązku doręczania orzeczenia (...) nieracjonalne byłoby uznanie, iż równocześnie

konieczne jest ustalenie precyzyjnego kręgu stron postępowania” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Warszawie z 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2319/06), a nawet „imienne ustalanie i wymienianie wszystkich stron postępowania byłoby zabiegiem zbędnym i niecelowym” (wyrok WSA w Poznaniu z 23 listopada 2011 r., sygn. akt: IV SA/Po 764/11, oraz wyrok WSA w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt: IV SA/Po 302/19). W świetle powyższych wyjaśnień GDOŚ uznał zarzut podniesiony w tym zakresie za bezzasadny i nie mający wpływu na prawidłowość zakwestionowanej decyzji.

Zarzucając uchybienia w uzasadnieniu faktycznym i prawnym decyzji RDOŚ w Katowicach, strony nie wskazały na czym polegały błędy organu pierwszej instancji, nie wskazały również konkretnych dowodów i przepisów prawa, które zostały naruszone. W toku prowadzonego postępowania odwoławczego organ drugiej instancji podjął się, w ramach dodatkowego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z art. 136 k.p.a., wyjaśnienia okoliczności determinujących rozstrzygnięcie. W oparciu o tak uzupełniony materiał dowodowy możliwe było jednoznaczne określenie stanu faktycznego i prawnego, uprawniające organ drugiej instancji do rozstrzygnięcia sprawy co do meritum.

W sprawie właściwie, adekwatnie do uwarunkowań środowiskowych wskazanych w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś, stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia. W ocenie GDOŚ, biorąc pod uwagę lokalizację i skalę inwestycji, jak też zastosowane rozwiązania mające zminimalizować ewentualne wystąpienie negatywnego oddziaływania, brak jest podstaw do uchylenia zakwestionowanej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zarzut dotyczący nieprawidłowości uzasadnienia zakwestionowanej decyzji nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad. 13

W odpowiedzi na zarzut dotyczący nieprawdziwych informacji zawartych w kip oraz powielonych w decyzji RDOŚ w Katowicach w zakresie określenia kilometrażu inwestycji, w którym LK 148 koliduje z obszarem Parku Krajobrazowego „Cysterskie Kompozycje Rud Wielkich” oraz jego otuliną, GDOŚ wyjaśnia, że był on przedmiotem analizy na etapie postępowania odwoławczego, co skutkowało wezwaniem wnioskodawcy do wyjaśnień w tym zakresie (pismo GDOŚ z 23 lipca 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL.4). W toku postępowania drugoinstancyjnego GDOŚ ustalił, że dokumentacja przedłożona przez wnioskodawcę w odpowiedzi na ww. wezwanie — stanowiąca aktualizację map zamieszczonych na rysunku nr 13 (kip, wersja 1) oraz rysunku nr 11 (kip, wersja 4), tj. *„lokalizacja inwestycji na tle obszarów i obiektów chronionych oraz na tle krajowej sieci korytarzy ekologicznych – mapa poglądowa”* pozostaje niezgodna z ustaleniami własnymi GDOŚ. Zgodnie z mapą dołączoną do pisma Oddziału Biura Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Rudach z 9 października 2024 r., znak: OKiDK-R.406.2.2024.MN, przebieg linii kolejowej koliduje z południowo-wschodnim obszarem otuliny parku w innym kilometrażu niż podany przez wnioskodawcę w dokumentacji złożonej w odpowiedzi na wezwanie GDOŚ. Stanowisko to potwierdza opis granic parku i jego otuliny zawarty w rozporządzeniu Nr 181/93 Wojewody Katowickiego z 23 listopada 1993 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich (Dz.

Urz. Woj. Katowickiego Nr 15 poz. 130), dalej r.u.p.k. Zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478, ze zm.), zakazy ustanowione w parku krajobrazowym nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, ze zm.). Taką inwestycją jest planowane przedsięwzięcie. Dodatkowo należy wskazać, że warunki korzystania ze środowiska na etapie realizacji przedsięwzięcia, określone w decyzji RDOŚ w Katowicach, uwzględniają konieczność ochrony cennych wartości przyrodniczych i stanowią wystarczające działania minimalizujące potencjalne oddziaływanie inwestycji na tę formę ochrony przyrody. Świadczy o tym między innymi warunek wskazany w punkcie II.5. sentencji decyzji RDOŚ, który został częściowo zreformowany na etapie postępowania odwoławczego (punkt 3 sentencji niniejszej decyzji). Wśród warunków określających zasady korzystania ze środowiska na etapie realizacji przedsięwzięcia, znajdują się wymogi dotyczące lokalizacji zaplecza budowy (punkt II.3. sentencji zaskarżonej decyzji, zreformowany w punkcie 1 sentencji niniejszej decyzji). Wskazano, iż zaplecze to powinno być w pierwszej kolejności usytuowane na terenach kolejowych lub innych obszarach przekształconych antropogenicznie. Jednocześnie wykluczono możliwość jego lokalizacji na terenach zadrzewionych i podmokłych, czyli również tych, na których występują pozostałości naturalnych lasów łęgowych i łąkowych chronionych na obszarze Parku Krajobrazowego Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich oraz tych, na których występują siedliska podmokłe stanowiące miejsca łęgowe ptaków, stanowiska rozrodcze płazów oraz siedliska roślinności wodno-błotnej. Mając na uwadze powyższe ustalenia, GDOŚ uznał, że zarzut podniesiony w tym punkcie nie ma wpływu na wynik sprawy.

Ad. 14

W nawiązaniu do zarzutu braku uwzględnienia w kip informacji o pomniku przyrody, tj. drzewie rosnącym na działce nr ewid. 247/14 w Suszcu, w bliskiej odległości od przebudowywanej linii kolejowej, GDOŚ wyjaśnia, że kwestia ta była przedmiotem analiz na etapie postępowania odwoławczego. W celu wyjaśnienia tych nieścisłości organ drugiej instancji pismem z 23 lipca 2023 r. zwrócił się do wnioskodawcy o przedstawienie stanowiska w tym zakresie. W odpowiedzi wnioskodawca wyjaśnił, że wspomniane drzewo to wiąz szypułkowy *Ulmus leavie*, znajdujący się przy skrzyżowaniu ul. Świętego Jana oraz ul. Ogrodowej w miejscowości Suszec. Fakt ten potwierdzają informacje z map topograficznych dostępnych na stronie <https://geoserwis.gdos.gov.pl/>, uzyskane dla działki nr 247/14 w Suszcu. Organ odwoławczy, na podstawie analizy fotografii nr 2 pn.: „Pomnik przyrody, znajdujący się na działce o nr ewid. 247/14 w gminie Suszec – widok w kierunku północnym” (str. 8 wyjaśnienia do wezwania DOOŚ-WDŚIII.420.1.2023.DL.4 (załącznik nr 1 do pisma z 30 września 2024 r., znak: IRRK4/6/1.2233.64.2024.IRE-03169-I.4)) stwierdza brak przesłanek wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na tę formę ochrony przyrody. Wynika to z usytuowania pnia drzewa oraz jego korony w bezpiecznej odległości od krawędzi jezdni. Uszkodzenie gałęzi drzewa jest niemożliwe ze względu na ich uformowanie wymuszone przebiegającą nad drogą gminną napowietrzną linią energetyczną. Jak wynika z dokumentacji sprawy, charakter prac planowanych w sąsiedztwie wskazanego pomnika przyrody ogranicza się wyłącznie do wykorzystania sąsiadującej drogi jako dojazdu do terenu

inwestycji. Należy podkreślić, że prace bezpośrednio związane z realizacją inwestycji będą prowadzone w odległości około 200 m od omawianego pomnika przyrody. Na uwagę zasługuje fakt, że droga ta charakteryzuje się wysokim natężeniem ruchu, ponieważ stanowi jeden z głównych łączników komunikacyjnych terenów północnej i południowej części gminy Suszec. Z wymienionych względów nie przewiduje się, aby planowane działania stwarzały dodatkowe zagrożenie dla analizowanego pomnika przyrody. Niemniej jednak, na etapie postępowania odwoławczego, GDOŚ zdecydował o modyfikacji warunku zawartego w punkcie II.4. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach (pkt 2 sentencji niniejszej decyzji) w celu podniesienia poziomu ochrony pomnika przyrody poprzez wprowadzenie obowiązku oznaczenia chronionego drzewa taśmą ostrzegawczą na czas realizacji inwestycji. W związku z powyższym zarzut podniesiony w tym punkcie należy uznać za bezzasadny.

Ad. 15

Odnosząc się do zarzutu, że w postępowaniu w sprawie wydania decyzji z 30 czerwca 2023 r. RDOŚ w Katowicach naruszył przepisy art. 6, 7, 7b, 8 oraz 9 k.p.a., GDOŚ przedstawia następujące wyjaśnienia.

Przepis art. 6 k.p.a. określa zasadę praworządności (tj. zgodności z normami prawa obowiązującego) stosowania prawa przez organy administracji publicznej. Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. decyzja administracyjna wydana przez organ administracji publicznej powinna mieć podstawę prawną (podstawa normatywna i podstawa proceduralna). Organ stosujący prawo musi zatem ustalić obowiązywanie przepisów, na które się powołuje, uzasadniając swą decyzję (A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2025, art. 6). Postępowanie prowadzone przez RDOŚ w Katowicach nie naruszało w żaden sposób przepisów prawa, a wszystkie czynności wykonywane przez organ pierwszej instancji, takie jak m.in. zawiadomienie stron o wszczęciu postępowania lub o zebraniu materiału dowodowego, były przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi normami prawnymi. Postępowanie było prowadzone przez RDOŚ w Katowicach w należytej kolejności i zgodnie z przewidzianymi w k.p.a. terminami. Decyzja z 30 czerwca 2023 r. zawiera prawidłową podstawę prawną, a wszystkie wskazane w jej treści przepisy prawne zostały przywołane i zastosowane w sposób właściwy.

Stosownie do treści art. 7 k.p.a. organy administracji publicznej w toku postępowania podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Oznacza to, że trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do przestrzegania przepisów procedury administracyjnej, w tym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 k.p.a. oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 k.p.a. Zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym naruszenie art. 7 i 77 § 1 k.p.a. następuje wówczas, gdy organ nie podejmie działań w celu wyczerpującego zebrania materiału dowodowego, istotnego dla wyjaśnienia

okoliczności faktycznych sprawy i wyda rozstrzygnięcie pomimo niekompletnego materiału dowodowego. W analizowanej sprawie, zarówno organ pierwszej, jak i drugiej instancji, przeprowadził dodatkowe postępowania wyjaśniające. W toku postępowania pierwszoinstancyjnego RDOŚ w Katowicach trzykrotnie wzywał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia kip. Jak już wcześniej wskazano, w toku niniejszego postępowania organ drugiej instancji również trzykrotnie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji. Tym samym nie sposób zgodzić się z zarzutem naruszenia art. 7 k.p.a.

W ocenie GDOŚ w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie doszło także do naruszenia art. 7b k.p.a., w myśl którego w toku postępowania organy administracji publicznej współdziałają ze sobą w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy. Omawiana zasada ogólna znajduje zastosowanie w sytuacjach, gdy w celu wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy organ powinien podjąć współpracę z innymi organami administracji publicznej, co do których istnieje przypuszczenie, że dysponują danymi lub informacjami, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia stanu faktycznego lub prawnego sprawy. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zaistniała, dlatego też nie można uznać, iż RDOŚ w Katowicach naruszył art. 7b k.p.a.

Ponadto organ pierwszej instancji, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 u.o.o.ś., zwrócił się o opinie co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko do właściwego organu, o którym mowa w art. 78 u.o.o.ś., tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Tychach oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, tj. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Odnosząc się do kwestii naruszenia art. 8 k.p.a., należy stwierdzić, że kwestia ta również nie zasługuje na uwzględnienie. NSA w wyroku z 7 grudnia 1984 r., sygn.. akt: III SA 729/84, podkreśla, że w celu realizacji tej zasady konieczne jest „przede wszystkim ścisłe przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględniania w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa”. Zasadom tym nie odpowiada takie prowadzenie postępowania administracyjnego, w którym występują sprzeczne interesy stron, gdy organy prowadzące postępowanie, bez wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, uwzględniają tylko jeden z wchodzących w grę interesów, nie ustosunkowując się do zgłaszanych w toku postępowania twierdzeń i wniosków stron reprezentujących inne interesy (A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2025, art. 8). RDOŚ w Katowicach przeanalizował cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jednakże na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały złożone żadne uwagi ani wnioski, zatem nie miał możliwości ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron. Nie można zatem w opisanej

sytuacji mówić o naruszeniu art. 8 k.p.a., skoro na tamtym etapie prowadzonego postępowania strony nie zgłaszały uwag, które wskazywałyby na występowanie sprzecznych interesów.

Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia przez RDOŚ w Katowicach art. 9 k.p.a., GDOŚ zwraca uwagę, że organ pierwszej instancji prowadził postępowanie w sposób przejrzysty, z należytą starannością oraz w poszanowaniu praw i interesów stron postępowania, zapewniając im możliwość czynnego udziału w sprawie, o czym poinformował w obwieszczeniu z 6 września 2021 r., znak: WOOŚ.420.23.2021.AS3.1, wskazując, iż: „Strony mają prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, w tym prawo do przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów oraz zgłaszania ewentualnych uwag i wniosków.”. Tym samym RDOŚ w Katowicach prawidłowo wypełnił dyspozycje art. 9 k.p.a.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzut dotyczący naruszenia przez RDOŚ w Katowicach art. 6, 7, 7b, 8 oraz 9 k.p.a. należy uznać za bezpodstawny.

Ad. 16

Po weryfikacji dokumentacji GDOŚ zgadza się z zarzutem strony, iż obwieszczenie RDOŚ w Katowicach z 3 lipca 2023 r. o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz załącznik do decyzji zawierają błędny numer decyzji, ponieważ w ww. pismach podany został znak sprawy „WOOŚ.420.23.2021.AS3.14”, a decyzji został nadany znak „WOOŚ.420.23.2023.AS3.14”. Organ drugiej instancji zwraca jednak uwagę, iż prawidłowy znak prowadzonego postępowania, nadany wraz z pierwszym pismem, to „WOOŚ.420.23.2021.AS3”, zatem decyzja powinna zostać wydana pod znakiem „WOOŚ.420.23.2021.AS3.14” zamiast pod znakiem „WOOŚ.420.23.2023.AS3.14”. Z uwagi na fakt, iż pozostałe informacje dotyczące decyzji podane w obwieszczeniu o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w załączniku do decyzji, takie jak data jej wydania oraz nazwa czy zakres przedsięwzięcia, są zgodne z wydaną decyzją, błędne wpisanie znaku sprawy GDOŚ uznaje za omyłkę pisarską nie mającą wpływu na prawidłowość wydanego w sprawie orzeczenia.

Odnosząc się do kwestii braku w aktach sprawy obwieszczenia z 20 lutego 2023 r., znak: WOOŚ.420.7.2023.AS3.2, na które RDOŚ w Katowicach powołał się w uzasadnieniu zakwestionowanej decyzji, GDOŚ przyznaje rację skarżącym, że takiego dokumentu nie ma w aktach sprawy. Jak wynika z analizy dokumentacji zawiadomienie, którym organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania m.in. o wszczęciu postępowania, jest datowane na 6 września 2021 r. i nosi znak: WOOŚ.420.23.2021.AS3.1. W świetle zaistniałej sytuacji należy zatem uznać, że RDOŚ w Katowicach popełnił w tym zakresie omyłkę pisarską, jednak jej wystąpienie nie miało wpływu na wynik sprawy.

W ocenie GDOŚ błędy pisarskie, jakie znalazły się w uzasadnieniu decyzji z 30 czerwca 2023 r., nie skutkowały ograniczeniem praw skarżących, czego dowodem są prawidłowo wniesione odwołania od ww. rozstrzygnięcia.

Ad. 17

Jak wskazano w odpowiedzi na zarzuty nr 3 i 15, GDOŚ nie stwierdził uchybień w aspekcie zastosowania przestrzegania przez RDOŚ w Katowicach przepisów obowiązującego prawa w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji. Po analizie przebiegu postępowania zakończonego wydaniem przez RDOŚ w Katowicach decyzji z 30 czerwca 2023 r., GDOŚ stwierdza, że oddziaływania inwestycji na środowisko zostało ocenione zgodnie z przepisami u.o.o.ś., co zostało szczegółowo opisane w odpowiedzi na zarzut nr 2 i 11. W zakresie ochrony terenów, które mogą podlegać negatywnym oddziaływaniom w związku z realizacją lub eksploatacją inwestycji RDOŚ w Katowicach nałożył na wnioskodawcę istotne warunki korzystania ze środowiska, jak np. konieczność zamontowania ekranów akustycznych. Aspekt w zakresie oddziaływania akustycznego został wnikliwie przeanalizowany również przez GDOŚ na etapie postępowania drugoinstancyjnego – GDOŚ trzykrotnie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji w tym zakresie. Wyniki ustaleń pozyskanych od wnioskodawcy w odpowiedzi na wezwania znalazły odzwierciedlenie w punkcie 10 sentencji niniejszej decyzji, gdzie został na wnioskodawcę nałożony obowiązek montażu ekranów akustycznych oraz absorberów przyszynowych/płyt przejazdowych, zgodnie z tabelą 4 i 5.

Odnosząc się do oczekiwań stron w zakresie budowy ekranów akustycznych i/lub tłumików przyszynowych oraz zastosowanie innych rozwiązań, które zabezpieczą ich nieruchomości od drgań i hałasu, GDOŚ informuje, że zgodnie z punktem 10 niniejszej decyzji, reformującym punkt III.5. sentencji decyzji RDOŚ w Katowicach, wnioskodawca zamontuje ekrany akustyczne (zgodnie z tabelą 4) oraz absorbery przyszynowe/płyty przejazdowe (zgodnie z tabelą 5). Ww. rozwiązania minimalizujące zabezpieczą nieruchomości skarżących oraz pozostałe tereny chronione akustycznie przed ponadnormatywną emisją hałasu, co wynika z analizy akustycznej dołączonej do pisma z 30 czerwca 2025 r.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wniesć, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;

- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. [REDACTED];
2. [REDACTED];
3. [REDACTED];
4. [REDACTED];
5. [REDACTED];
6. [REDACTED], pełnomocnik PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., Centrum Realizacji Inwestycji Region Śląski, ul. Joannitów 13, 50-525 Wrocław;
7. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś, poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach – doręczenie przez ePUAP